Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2249 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 26 iulie 1956

Citiţi în pag. 2-a **Ştiinţa pentru toţi**

Cu toate forţele în campania de recoltare şi treieriş!

Raioanele fruntaşe

Raioanele Galaţi, Măcin şi Brăila au terminat miercuri recoltarea păioaselor. Acest rezultat se datoreşte dezvoltării sectorului socialist al agriculturii şi efectuării lucrărilor agricole pe tarlale de către ţăranii muncitori cu gospodărie individuală.

In raionul Măcin, bunăoară, unde în acest an au luat fiinţă 18 gospodării colective şi întovărăşiri agricole, cît şi datorită muncii pe tarlale, recoltarea s-a terminat cu 8 zile mai devreme decît anul trecut. Printre primele din raion care au terminat recoltarea sînt comunele Cerna, Carcaliu şi Ostrov.

In raionul Galaţi, recoltarea păioaselor a fost terminată în numai 11 zile, cu 4 zile mai puţin decît în anul trecut.

Odată cu recoltatul grîului, la gospodăria agricolă de stat Răteşti din regiunea Piteşti se execută şi treierişul. Muncitorii şi tehnicienii gospodăriei folosesc din plin zilele frumoase, pentru a recolta şi treiera în bune condiţiuni cele 480 de hectare cu grîu.

In fotografie: una din ariile gospodăriei agricole de stat Răteşti în plină activitate.

Foto: AGERPRES

Cînd vor lucra batozele?

— Păi, nici acum nu e gata?

— Nici!

— Ce facem noi?

— Treceţi pe la cumătrul Balog. Poate a gătat el. Ecaterina Plaga, care a dat acest răspuns, nu-şi reparase nici ea batoza.

— Bine omule! Ce ai de gînd? De ce nu-ţi repari batoza? Nu te gîndeşti că e timpul să se treiere? Uite, eu ca inginer — vorbi Vasile Cemortan — nu sînt de acord cu dumneata. Şi nici mecanicul Alexandru Balogh care e cu mine. Facem parte amîndoi din comisia de verificare şi recepţionare a garniturilor de treier şi voim: verifică şi recepţionează, dacă ai ce.

— Dacă o repară cumătra pe a ei, ce nevoie mai e de a mea? Verificaţi-o pe aceea, dădu o soluţie alt proprietar de batoză, Ion Balog.

— Verificaţi-o! Verificaţi-o! Ce dracu să verificăm dacă nici ea n-a reparat-o?

— Păi, de! Nici mie nu-mi convine s-o repar primul. S-o repare mai întîi ea...

Iar tovarăşul inginer om „bun" la suflet s-a sucit, s-a învîrtit şi a găsit o soluţie salvatoare şi pentru comisie şi pentru cei doi. A întocmit un proces-verbal în care a pus o rezoluţie simplă: „Din cauză că nu sînt reparate, cele două batoze ale cumetrilor nu pot fi recepţionate". Cei doi proprietari de batoze i-au strîns mîna călduros şi i-au adus mii de mulţumiri.

Stau snopii la arie, iar treierişul nu poate începe. Mulţi ţărani muncitori vin la tovarăşul inginer şi îl întreabă ce a făcut cu batozele. Dacă l-ar fi întrebat ce a făcut cu proprietarii batozelor poate că era mai simplu. Atunci le-ar fi răspuns: „Le-am făcut un proces-verbal!" Dar vezi, asta-i nenorocirea. Oamenii vor să ştie nu de hîrtii, ci de batoze. Membrii comitetului executiv al sfatului popular comunal Hodog din raionul Cehul Silvaniei dau şi ei din umeri. Işi amintesc că proprietarii batozelor trebuiau să respecte într-adevăr un termen pentru a termina cu reparaţiile. Işi amintesc, dar măsuri concrete de ce să mai ia? Şi treierişul, iată, nu poate începe...

ION TEOHARIDE

Din nou pe şantier

Aşezat la biroul său, tovarăşul Gheorghe Vătafu, activist la Comitetul raional U.T.M. Lunca Vaşcăului, răsfoieşte corespondenţa abia sosită.

Desface cu încetineală plicurile şi, tot mîngîindu-şi bruma de mustaţă, mormăie plictisit:

— Mda, asta-i la evidenţă.

— Mda, dumneata la pionieri.

Rapoarte peste rapoarte — venite prin comune, sezisări, note informative, toate îşi iau supuse la rînd aşteptînd să fie îndrumate la secţiile respective.

Privirile activistului se opriră pe un plicuşor, pe dosul căruia era scrisă adresa expeditorului. Cu el în mîini, îl cîntări şi începu să-l desfacă.

— Hm! Tu de unde mai vii? Inăuntru, o coală bătută la maşină pe care regiunea scrisese mai întîi, „copie", apoi: „Către tinerii din raion".

De cum începu s-o citească, faţa i se aprinse aşa de tare încît uită de tot ce-l înconjura.

Scrisoarea care-l tulburase atît de mult era trimisă de la Bicaz. El, Vătafu, fost brigadier acolo, uitase că trebuie să rezolve mai departe corespondenţa şi sta aşa, retrăind clipele de altădată.

Inflăcărate, gîndurile începură să închege dialoguri dojenitoare, între Vătafu, brigadierul, şi Vătafu, activistul.

„Măi tovarăşe, măi! Spuneai că n-o să uiţi în viaţa ta Bicazul. Erai un copil cînd ai îmbrăcat prima oară salopeta de brigadier. Acolo ai învăţat să învingi greutăţile, să ştii ce înseamnă bucuria faptelor împlinite... acolo ai crescut, Vătafule. Ai uitat pe tovarăşii care te-au făcut om, care te-au învăţat meseria de electrician. Stai acum între dosare, şi toată ziua şedinţe..."

Se uită pe fereastra ce oglindea un colţişor al cerului senin, apoi începu să desfacă din nou plicurile cu corespondenţă. Se ridică în picioare şi cu o mişcare bruscă le mătură din faţa lui.

— Duceţi-vă încolo de hîrţoage.

— Cum hîrţoage, măi Gheorghiţă — îl luă la rost secretarul care tocmai trecea pe acolo — aşa numeşti tu documentele organizaţiei?

— Asta... documente, am vrut să zic — îngăimă el. Tovarăşe secretar, plec pe şantier. Nu mai pot sta aici. Nu-i de mine munca asta.

— Ce vorbeşti, tovarăşe Vătafu? Cum de ţi-a venit în cap ideea asta?

Fostul brigadier aruncă o privire spre scrisoare, apoi continuă hotărît:

— Nu mai pot sta! Mîine plec. Acolo pot fi mai de folos ţării (Vătafu ştia că trebuie să distrugă şi „teoretic" argumentele secretarului).

— Bine, dar este nevoie de d-ta şi aici.

— Plec acolo unde pot face treabă mai multă, deci unde pot fi şi mai de folos.

N-au putut să-l „convingă". Dimineaţa, Gheorghe Vătafu s-a prezentat cu „hîrtii" în regulă la biroul regional.

— Plec pe şantier.

— Cum, şi d-ta?

— Şi eu.

— Bine. Uite-i şi pe ceilalţi! Mai stai de vorbă cu ei. Eşti mai „ridicat".

In sala de festivităţi, 24 de tineri — printre care şi noul lor — aşteptau nerăbdători ora plecării. Gheorghe Vătafu, se aşeză între ei şi, intrînd pe nesimţite

(Continuare în pag. 3-a)

Din prima generaţie...

Lăsînd o clipă vitele să pască singure, Niculiţă o luă pe uliţă în sus şi rămase cu privirea pironită asupra unei clădiri care de fapt nu se deosebea prea mult de celelalte case din sat; era şcoala către care visa tot timpul, de care i se părea că e legată întreaga sa fericire, dar către care nu se putea îndrepta totuşi. Nu era înscris la şcoală; trăistuţa sa nu cuprindea decît un boţ de mămăligă; îi lipseau cărţile din care se pot afla atîtea minunăţii; ş-apoi...

Un strigăt aspru îl făcu pe copil să tresară. Stăpînul îl certa că nu-şi vede de treabă. Niculiţă goni vitele către marginea satului, dar imaginea şcolii îi stărui mai departe în suflet...

Aşa începe viaţa conştientă a lui Nicolae Găitan. Acasă mizerie, sărăcie, părinţii nu pridideau să astupe gurile flămînde ale copiilor. Rezolvarea? Fiecare dintre ei trebuia să-şi cîştige într-un fel mîncarea. La 6 ani, Nicolae Găitan era slugă.

☆

...1949. O primăvară luminoasă, bogată în speranţe. Pentru o clipă, în şcoală se potoleşte zumzetul glasurilor de copii, ca apoi jocurile să continue, mai vii, mai zgomotoase. In împestriţeala îmbrăcăminţii puştanilor se zăresc zbătîndu-se în vînt cîteva cravate roşii de pionieri. Cei care le poartă nu se deosebesc de ceilalţi şcolari; au la fel picioarele goale zgîriate de atîta alergătură, ochii ageri şi minţile pline de idei care de care mai năstruşnice. Dar...

Nicolae Găitan, Ana Tohoneanu şi alţi pionieri stau de vorbă cu instructorul lor, Victor Lunev, despre treburile pionereşti:

— Să ajutăm pe baba Anica să şi ţină curată curtea. Ea e bătrînă şi...

— Să mergem în pădure şi să vedem dacă cunoaştem fiecare copac. Apoi culegem flori şi plante pentru ierbar...

— Nu numai noi să învăţăm bine, ci să-i ajutăm şi pe ceilalţi copii...

— Să discutăm odată despre curăţenie. Unii copii nici nu ştiu ce-i aia să te speli pe dinţi...

E aproape imposibil să vorbeşti despre tot ce făceau o mînă de copii, organizaţi în primul detaşament pe şcoală.

Vegheau să fie păstrată curăţenia şi ajutau bătrînii din sat la treburile gospodăreşti. Organizau jocuri care le puneau la încercare agerimea şi puterea fizică şi-şi însuşeau cu pasiune lecţiile. Işi ajutau cu atenţie colegii de şcoală şi organizau campionate sportive cu copiii din comuna vecină. Dar cîte nu făceau! Nu, niciodată nu se vor şterge din inima lui Nicolae Găitan amintirile din perioada pionieratului. In detaşamentul de pionieri a învăţat el alfabetul vieţii, în anii aceştia şi-a recăpătat copilăria cu toate bucuriile care o însoţesc. Niciodată nu-şi va uita instructorul de pionieri, care cu toată deosebirea de vîrstă era atît de inventiv, ştia atît de multe şi niciodată nu pregeta să le împărtăşească din cunoştinţele sale. Cum ar putea fi uitată căldura din lecţiile şi sfaturile profesoarei utemiste Mariana Bodeş? Dar tactul şi priceperea cu care directorul şcolii, comunistul Hagiu Alexandru, folosea detaşamentul de pionieri pentru influenţarea întregului colectiv de şcolari?

Aşa e. Adevărata viaţă a lui Nicolae Găitan începe în detaşamentul de pionieri.

☆

Cu ochii scăldaţi în lacrimi, acelaşi Niculiţă, dar de astă dată mai năltuţ şi fără cravată la gît, o zbughi pe poarta şcolii şi porni către sediul organizaţiei U.T.M. Pe parcurs de 3 km. (distanţa dintre şcoală şi comuna de care aparţinea satul), lacrimile lui Niculiţă s-au scurs în voie.

— Va să zică tovarăşul director se împotriveşte... Nu sînt bun...

Necazul lui era atît de mare încît nici nu observase seara liniştită de vară, grupurile de băieţi şi fete care se îndreptau spre sediu şi cu care îi plăcea întotdeauna să discute, să cînte, să glumească. Ce se întîmplase?

Cu puţin timp înainte surprinsese o discuţie între directorul şcolii şi instructorul comitetului raional U.T.M. Acesta din urmă îi cerea sfatul directorului cu privire la propunerea pe care voia s-o facă în adunarea generală U.T.M. care urma să se ţină peste cîteva ore: Nicolae Găitan să facă parte din viitorul comitet al organizaţiei de bază. Comunistul Hagiu Alexandru se împotrivise:

— Băiatul are şi aşa destule griji pe cap. E instructor de pionieri, se pregăteşte pentru examenul de admitere la şcoala medie. Trebuie lăsat să înveţe. El nu va renunţa la activitatea în rîndurile pionierilor şi toate nu le va putea face...

Directorul şcolii avea dreptate. Un singur lucru nu bănuia: că dragostea lui Nicolae Găitan pentru învăţătură nu putea fi stăvilită de nici o altă preocupare... Şi acest lucru se adeveri. Cu pasiune şi îndîrjire el a biruit greutăţile la învăţătură luîndu-şi examenul de admitere. Se ocupa în comitetul U.T.M. de problemele organizatorice şi acestea n-au avut de suferit, iar detaşamentului de pionieri încredinţat i-a dăruit o bună parte a sufletului său.

A plecat din sat, dar la şcoală n-a mers încă. Acasă mai erau greutăţi şi el a hotărît să-şi mai amîne cîţiva ani terminarea studiilor. A intrat alături de un frate mai mare să înveţe meseria de frezor. Şi a învăţat-o cu aceeaşi perseverenţă cu care nu de mult descifra abecedarul.

Muncitor de nădejde în uzină, utemist cu iniţiativă şi activitate frumoasă Nicolae Găi-

(Continuare în pag. 3-a)

Colectiviştii primesc avansuri băneşti

Gospodăria agricolă colectivă „Viaţa nouă" din comuna Poiana Mare, şi-a dezvoltat simţitor ramurile anexe şi în special ferma zootehnică. Anul acesta, de la ferma zootehnică, colectiviştii au obţinut un venit de 180.000 lei prin valorificarea a 50 de purcei, 800 kg. de brînză, 200 kg. de lînă merinos, şi numeroşi miei. Gospodăria colectivă a primit de asemenea avans în bani în urma încheierii de contracte pentru creşterea şi îngrăşarea a 19 porci în greutate de 120—150 kg. fiecare. Datorită acestor rezultate, pe baza hotărîrii adunării generale, colectiviştii au trecut la împărţirea celui de al doilea avans în bani. Fiecărui colectivist i-a revenit pentru ziua-muncă cîte 4 lei. Pentru cele 252 zile-muncă făcute împreună cu familia sa, colectivistul Ion Albişoru a primit la împărţirea avansului în bani suma de 1.008 lei, iar Ion Gheorghişan care, cu cei 8 membri ai familiei sale a făcut 295 zile-muncă, a primit 1.180 lei. Însemnate sume de bani cu prilejul împărţirii celui de al doilea avans, au primit şi alţi colectivişti printre care Ştefan Ciocşir, Nicolae Ştefan, Gh. Bistriceanu şi alţii.

La primul avans, fiecărui colectivist i-a revenit la zi-muncă cîte 3 lei.

În întîmpinarea „Zilei Minerului"

In întîmpinarea „Zilei Minerului" la Ghelar se munceşte cu avînt sporit pentru ca furnalele Hunedoarei să primească tot mai mari cantităţi de minereu de fier de bună calitate.

In perioada 1—22 iulie, planul de producţie pe întreaga întreprindere minieră a fost îndeplinit în proporţie de 101,82 la sută. Fruntaşi sînt muncitorii de la mina de Vest, care, aplicînd pe scară largă metoda de extracţie a minereului prin surpare, au întrecut planul cu 4,62 la sută. Brigada condusă de comunistul Aron Toma a extras peste plan de la începutul lunii şi pînă acum 165 tone de minereu, iar brigada condusă de Aron Munteanu 119 tone de minereu.

LA ODIHNĂ

Zile de vară. Zăpuşeală. Zeci de trenuri poartă mii de oameni spre staţiunile balneo-climaterice, fie spre ţărmul însorit al mării, fie spre munţii împăduriţi, acolo unde — după cum spune Alecsandri într-un pastel: „Aerul e viu şi proaspăt!... El trezeşte şi învie"...

La Călimăneşti, la Băile-Herculane, apele minerale, termale, împreună cu soarele şi aerul ozonat refac sănătatea oamenilor muncii. Prieteniile în concediu se închează repede. Şi iată în prima fotografie, un grup plecat din Călimăneşti la plimbare, admirînd minunata privelişte a Văii Oltului la Căciulata.

In cealaltă fotografie, frumoasa vilă Cerna din staţiunea balneo-climaterică Herculane.

Organizare, curăţenie, atitudine civilizată în producţie

Şedinţe, vreo cîteva alte sarcini şi... doar atît

Zilele trecute paşii m-au purtat prin cîteva din secţiile şi sectoarele complexului ceferist griviţean din Capitală. La sediul comitetului U.T.M. se ţineau şedinţe, instructaje, se întocmeau situaţii statistice, se vărsau la C.E.C. banii proveniţi din cotizaţii şi bine înţeles instructorul raional dădea unele „sarcini urgente", trasate chiar de primul secretar raional. In secţiile complexului, freamătul obişnuit al unei zile de muncă. La cazangerie, de pildă, a trebuit să fac un adevărat tur de forţă ca să mă strecor printre conductele de aer comprimat, printre cazanele de locomotivă care se demontau sau erau montate; să mă feresc de niturile — multe, înroşite în foc — aruncate la voia întîmplării. Pe Aurel Culeasă — secretarul organizaţiei de secţie U.T.M. — l-am găsit la locul său de muncă. Cu o ţinută îngrijită, cu nelipsita-i şapcă, se îndeletnicea cu trasatul găurilor pe una din plăcile tubulare a cine ştie cărei locomotive. Locul său de muncă ordonat te făcea să te simţi extrem de bine în preajma acestui tînăr. Totul rînduit cu grijă — aş spune cu meticulozitate — îţi dădea impresia — judecînd numai după ordine şi curăţenie — că aci nu lucrează nimeni. Dar nu ăsta era adevărul. In curînd pe urmele punctate de tînărul trasator, una din cele 3 rabome existente în secţie va executa locaşul conductelor de fum şi apă.

De aici, de la locul lui de muncă, privirea cuprinde întreaga hală. Alături de cazanele de locomotivă gătite ca de sărbătoare, gata să ia drumul sectorului de montaj, alături de cele care de-abia acum intră în reparaţie, grămezi de piese şi materiale cu şi fără trebuinţă.

— S-ar schimba faţa sectorului nostru dacă ar exista puţină preocupare şi pentru curăţenie — găsi el de cuviinţă să mi se adreseze.

Intr-un loc mai ferit de zgomotul ciocanelor pneumatice, mai precis lîngă depozitul de materiale al sectorului, am stat cîtva timp de vorbă cu acest tînăr. Nemulţumirea lui faţă de multe lucruri care se întîmplă în sector, dar în mod deosebit faţă de îngrămădeala de piese şi utilaje ce le întîlneşti aproape la fiecare pas, am dedus-o din afirmaţia:

— La noi nu se ştie mai nimic de iniţiativa celor de la „Tudor Vladimirescu". Ne ocupăm de multe lucruri din viaţa organizaţiei noastre, dar de cele ale producţiei prea puţin!

Şi ca să întărească cele afirmate, îmi arătă o grămadă de cadre metalice pentru cazanul vertical al locomotivei.

— Ce zici — mi se adresă — este bine ca aceste piese să stea claie peste grămadă? Poftim, îmi trebuie un cadru pentru o locomotivă din seria 40.000. Trebuie sau nu să le dau mai întîi la o parte pe cele de la locomotivele din seriile 231.000, 140.000, 50.000 şi numai după aceea să iau piesa care îmi trebuie?

Cît de mult contrasta ordinea şi curăţenia de la locul de muncă al tînărului Culeasă cu grămezile de piese pe care mi le arăta. Dar de ce oare, el — care a fost ales să conducă treburile organizaţiei de secţie — nu manifestă iniţiativă în îndrumarea celorlalţi tineri? Sau aşteaptă, poate, instrucţiuni de „sus"?

Privirea mi-a fost atrasă apoi de o imensă grămadă de piese vechi care după afirmaţiile noii mele cunoştinţe pot fi recondiţionate în proporţie de 90 la sută. Se aflau aci plăci portale de diferite dimensiuni, plăci tubulare, cantităţi însemnate de tablă supradimensionată şi cîte altele. Toate, cu iniţiativa comitetului U.T.M., cît şi cu mai mult interes din partea maiştrilor şi tehnicienilor de la cazangerie, şi-ar fi putut găsi locul de păstrare potrivit sau întrebuinţarea necesară. In secţia de cazangerie a Complexului C.F.R.—„Griviţa Roşie" din Capitală, privirea mi-a fost atrasă şi de faptul că aci maşinile şi utilajele nu sînt îngrijite. Starea celor 3 rabome din secţia cazangerie vorbeşte despre „simţul gospodăresc" şi despre „iniţiativa" activiştilor utemişti din această importantă secţie. Şpan, rugină, praf, şi cine mai ştie ce compoziţie — urmare firească a nepăsării — poţi descoperi fără pretenţii de a fi cercetător, pe aceste maşini care totuşi ajută pe cazangiii de la „Griviţa Roşie" să-şi îndeplinească planul de producţie. Regretam sincer că alături de mine în acel moment nu se găsea şi vreunul din membrii comitetului U.T.M., de pildă, tov. Vlase, care conduce acum munca organizaţiei de bază.

De la cazangerie, paşii m-au purtat pe la turnătoria de fontă. Şi aci am întîlnit piese aruncate la voia întîmplării şi tineri cu o ţinută neîngrijită. Cine ştie dacă nu chiar faptul că de multe ori Nicolaie Pandeloiu, Vasile Pleşa, Ion Bănică şi alţi cîţiva tineri fiindcă nu-şi orînduiesc sculele şi materialele fac ca rebuturile pe care ei le dau să atîrne greu în balanţa neîndeplinirii sarcinilor de plan.

Membrii comitetului U.T.M. ştiu că la turnătoria de fontă persistă de multă vreme lipsuri în munca tinerilor, lipsuri care frînează îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan; cu toate acestea, nu întreprind prea multe lucruri menite să ducă tineretul la îndeplinirea cu cinste a sarcinilor încredinţate. Este lăudabil faptul că membrii comitetului U.T.M. de la „Griviţa Roşie" mobilizează tineretul pentru a participa la diferite acţiuni de folos obştesc însă condamnabilă este pasivitatea faţă de problemele producţiei.

Mergeam pe una din aleile ce duc spre ieşirea principală a complexului. Ce bine ar fi—mi-am zis — dacă şi în secţii, la locurile de muncă ale tineretului, ar sălăşlui aceeaşi ordine şi curăţenie ca pe alei. Este în putinţa tovarăşilor de aci să facă acest lucru; trebuie însă o preocupare serioasă faţă de tot ceea ce este nou în munca multor organizaţii de bază U.T.M. Exemplul îl constituie iniţiativa tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu". Eşti de aceeaşi părere, tovarăşe Vlase?

ILIE OLTEANU

La clubul internaţional al marinarilor

In clădirea gării maritime din portul Constanţa, deasupra barului marinarilor străini, se găseşte salonul, expoziţia şi biroul clubului internaţional al marinarilor.

Aci, în biroul responsabilului Carol Lucian, unde se împletesc în fumul ţigărilor şi acordurile muzicii multe din graiurile pămîntului, au intrat într-o dimineaţă doi marinari germani: Erau căpitanul Zinn şi secundul său, de pe vasul „Wismar", sub pavilionul R. D. Germane. Faptul nu a trezit surprindere printre cei prezenţi, deoarece în fiecare zi, zeci şi zeci de marinari străini calcă pragul clubului.

Răspunzînd la invitaţie, cei doi marinari germani s-au aşezat şi, într-o englezească destul de corectă au făcut cunoscută o dorinţă a marinarilor de pe vasul lor: „Vrem să jucăm fotbal cu o echipă romînească".

— All right! exclamă vesel un marinar robust ce părea ocupat să formeze numărul de telefon al unui nou prieten romîn. We want to play with you... (Dorim să jucăm cu voi...)

Tînărul jovial şi robust se recomandase Wishinovski Mircsovoi, asistent de punte pe „Marian Buczek", un vas de mărfuri polonez, unul dintre cele mai mari vapoare pe care le găzduia Constanţa în zilele acelea.

Căpitanul Zinn a încuviinţat bucuros. Şi, cu entuziasmul cu care marinarii leagă prietenii în orice port al lumii, şi-au strîns mîinile şi s-au retras într-un colţ pentru a constitui o formaţie germano-poloneză de fotbal pe care s-o opună tinerilor romîni din port...

...Nu de mult, la Constanţa şi-a aruncat ancora un vas englezesc. Spre seară, cînd lucrările de descărcare au încetat pe vas, căpitanul şi-a adunat echipajul:

— Băieţi, tinerii din Constanţa ne invită la o serată în port. Peste o oră să fim gata.

Marinarii englezi s-au bărbierit, s-au ferchezuit şi iată-i pornind spre „Casino", conduşi de tovarăşii de la clubul internaţional.

Marinarii nu sînt oameni timizi, dar în primele clipe oaspeţii englezi erau puţin sfioşi. Apoi, însă, s-au împrietenit cu băieţii şi fetele noastre. Au dansat „periniţa", au povestit întîmplări de pe mare şi au arătat fotografiile iubitelor de acasă; atmosfera a devenit caldă, degajată.

A fost o seară plăcută, tinerească. Marinarii englezi s-au simţit ca acasă.

A doua zi, căpitanul vasului a trimis la clubul internaţional o scrisoare de mulţumire pentru seara frumoasă ce le-a fost oferită.

Intr-una din serile următoare, marinarii englezi au invitat un grup de tineri constănţeni pe bordul vasului lor.

De astădată, tinerii noştri au fost oaspeţii, iar marinarii englezi s-au dovedit a fi gazde ospitaliere. S-a dansat şi s-a petrecut cu multă voie bună.

★

Clubul marinarilor străini funcţionează în portul Constanţa doar din august anul trecut. Infiinţarea unui asemenea club este o iniţiativă lăudabilă. In portul Constanţa intră zilnic numeroase vase, venind din mări îndepărtate. Clubul contribuie la stringerea legăturilor de prietenie dintre marinarii străini şi tinerii noştri.

Prin intermediul clubului se fac vizite în oraş, se vizionează spectacole, se organizează întîlniri sportive, serate, întîlniri tinereşti, plecări la plaja de la Mamaia etc.

Adesea, din porturi îndepărtate sosesc scrisori de la marinarii turci, polonezi, indieni, englezi, francezi, italieni, chinezi, care ţin să mulţumească clubului internaţional al marinarilor pentru frumoasele clipe petrecute în Constanţa.

S. IONESCU

Cîteva noutăţi...

★ Joi la ora 20 Raman Kelan Velayudhan, deputat în parlamentul indian va vorbi la Casa Ziariştilor despre „Relaţiile de prietenie dintre India şi R.P.R.". După conferinţă va rula un film indian.

★ Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii anunţă că joi la ora 19 va avea loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5—7, conferinţa: „Ce este Chibernetica?", pe care o va ţine conf. univ. Katz Ely. După conferinţă va rula un film artistic.

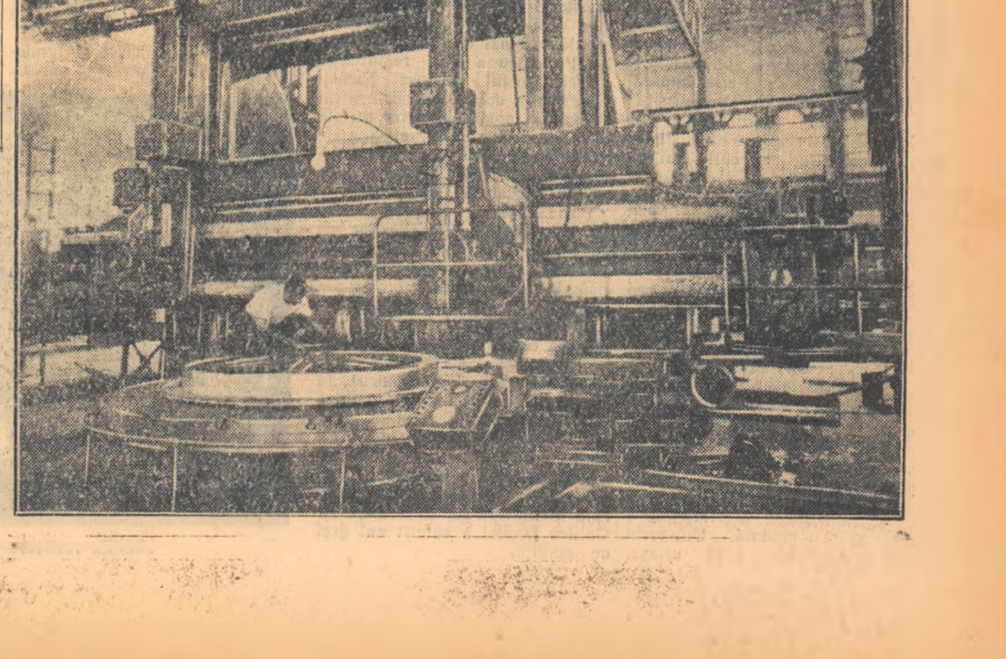
★ In sala „Puşkin" din Constanţa s-a deschis de curînd expoziţia regională a creatorilor populari de artă plastică şi artă decorativă.

★ La cel de al 23-lea Congres al urbaniştilor care are loc la Viena participă şi o delegaţie de urbanişti din ţara noastră.

Din delegaţie fac parte arhitecţii Ion Silvan, director al Institutului de proiectare a construcţiilor şi tipizărilor şi Traian Chiţulescu, şef de sector la Comitetul de Stat pentru Arhitectură şi Construcţii.

Strungarul Gheorghe Bădărău din secţia mecanică grea a uzinelor „Progresul" din Brăila lucrează la un strung „Carusel". El depăşeşte lunar planul de producţie cu 50%. In fotografie: strungarul Gheorghe Bădărău măsurînd locaşul axului de la un bandaj de tambur.

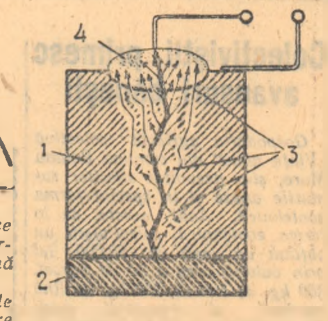
Foto: AGERPRES

ȘTIINȚA pentru TOȚI

- PE DRUMUL LUI COPERNIC
- Cele mai mici aparate fotografice
- Noutăți din laboratoarele atomice
- CÎND NEWTON ERA DISTRAT
- Aparat Röntgen de... 1,3 kg.
- ANTENA URIAȘĂ

BATERIE ATOMICA

Problema obținerii energiei electrice pe cale directă, plecînd de la energia atomică, nu a primit încă pînă astăzi soluții satisfăcătoare.

In centralele atomoelectrice sursa de căldură este un reactor atomic, care transformă un fluid, în cea mai mare parte a cazurilor apă în vapori care pun în mișcare turbinele ce acționează generatorii electrici.

Acest drum ocolit de obținere a energiei electrice presupune un utilaj destul de complex, cu o manevrare și o întreținere delicată. De asemenea, randamentul energetic nu e dintre cele mai bune, existînd multe pierderi.

La aceasta se mai adaugă dificultățile legate de pericolul de infectare radioactivă, care cere o puternică ecranare a instalației și procedee speciale, complicate și scumpe, de minuire a sursei de căldură care e reactorul atomic conținînd uraniu — 235 sau plutoniu — 239.

Știința a început să facă de curînd primii pași pe calea obținerii energiei electrice din energia atomică pe căi mai directe.

In bateria atomică arătată în figură se utilizează ca sursă radioactivă izotopul stronțiu — 90, obținut prin dezintegrarea uraniului — 235 sau a plutoniului — 239.

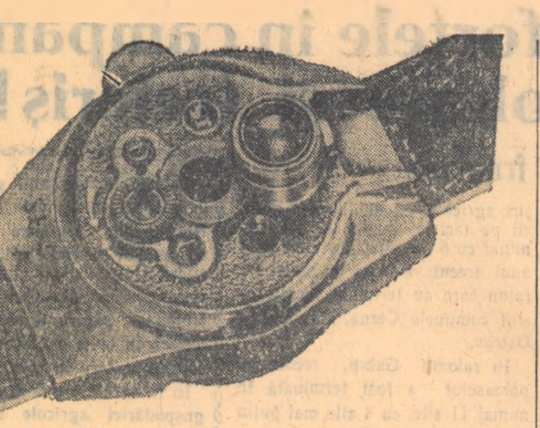
Stronțiul — 90 are față de uraniu sau plutoniu avantajul că nu emite radiații gama, foarte penetrante și necesitînd pereți groși pentru protecția sănătății personalului, ci numai radiații beta (care nu sînt altceva decît electroni), puțin penetrante și care nu necesită măsuri de protecție speciale. „Viața" stronțiului radioactiv e destul de lungă. Radiațiile beta, fiind formate din electroni, reprezintă ele însăși un curent electric. El este însă slab. In bateria atomică se utilizează un element semiconductor, siliciul, care amplifică puternic acest curent.

Iată cum e construită și cum funcționează bateria atomică. Stronțiul radioactiv (2) emite un electron (săgeata groasă), care, trecînd prin stratul (1) de siliciu semiconductor, antrenează în fiecare cîte 200.000 electroni secundari (săgețile subțiri). Acest curent amplificat deci de circa 200.000 de ori, ajunge la semiconductorul redresor (4), care lasă electronii să treacă numai într-o singură direcție prin suprafața sa de contact cu siliciul.

Astfel s-a creat polul negativ al elementului. Polul pozitiv se leagă la stratul de siliciu.

Deocamdată, puterea unui asemenea element nu depășește 1 microwatt (1/1.000.000 dintr-un watt). Legînd însă mai multe asemenea elemente în paralel, se poate alimenta un aparat electronic de putere mică cu semiconductori, care necesită foarte puțină energie.

Aparate fotografice miniatură

Citind povestirea „Taina poligonului" unii cititori ai ridicat neîncrezători din umeri, alții au căzut pe gînduri și au început să întrebe și să cerceteze dacă pot exista în realitate asemenea aparate fotografice minuscule.

Trebuie să spunem de la început că răspunsul la această întrebare este afirmativ. Astăzi se fabrică în toată lumea aparate fotografice miniatură, care sînt întrebuințate în scopuri foarte variate. In medicină ele se utilizează pentru fotografierea interiorului unor organe cum ar fi stomacul, în scopul diagnosticării și al cercetării diverselor boli. Reporterii fotografici le utilizează pentru a „lua" neobservați instantanee. In curînd le vor întrebuința și amatorii.

Realizarea practică a acestor aparate miniatură este însă legată de cîteva dificultăți tehnice destul de însemnate. Prima este legată de o însușire caracteristică a emulsiei fotosensibile de pe film și anume de legătura ce există între granulație și sensibilitate. O fotografie este formată din zeci și sute de mii de grăunțe microscopice de argint depuse în părțile înnegrite. Cu cît aceste granule sînt mai mici, cu atît finețea fotografiei este mai mare, cu atît mai mici și mai multe sînt detaliile care se pot înregistra. Un aparat fotografic miniatură lucrează cu clișee foarte mici de circa 9 mm. diametru, care trebuie mărite foarte mult pentru a putea fi întrebuințate. Este nevoie deci de o emulsie fotosensibilă cu granulație cît se poate de fină, pentru a se putea înregistra pe un clișeu de 9 mm. cît mai multe detalii, tot atîtea cîte ar apărea pe o fotografie de dimensiuni obișnuite. Din păcate însă, cu cît o emulsie are granulația mai fină, cu atît sensibilitatea ei este mai redusă, fiind deci necesar un timp de expunere mai mare. Acest timp de expunere nu poate fi însă mărit prea mult, deoarece un instantaneu făcut ținînd aparatul în mînă, nu poate fi realizat cu un timp de expunere mai mare de 1/50 sec. Din acest motiv este nevoie și de un obiectiv fotografic de foarte bună calitate, care să lase să treacă cît mai multă lumină. Acest obiectiv trebuie să dea și o imagine extrem de clară și de amănunțită.

Dimensiunile mici ale lentilelor componente fac ca acest obiectiv să fie greu de executat. Lentilele de precizie de dimensiuni mici costă extrem de scump. In sfîrșit, piesele mecanismului se execută „în uzinele specializate în fabricația de piese foarte fine, ca cele de ceasornicărie.

Să trecem la descrierea a două astfel de tipuri de aparate fabricate în Germania. Primul, de forma și de dimensiunile unui ceas brățară, este cel mai mic. Obiectivul său dă imagini foarte luminoase avînd deschiderea (raportul dintre diametrul obiectivului și distanța focală) de 1/2,5 pentru o distanță focală (distanța de la obiectiv la film) de numai 12,5 mm. El realizează imagini circulare cu diametrul de 9 mm., care pot fi mărite de 20—30 de ori, obținîndu-se deci imagini de 18-27 cm. diametru, datorită granulației extrem de fine.

Filmul utilizat este plan, de formă circulară și este închis într-o casetă de dimensiunile unei monezi de 50 de bani. De la o imagine la alta se trece prin rotirea filmului și nu prin desfășurarea ca la rolfilmele utilizate obișnuit. Cu o casetă se pot face 8 fotografii.

Din cauza distanței focale mici, nu mai este nevoie de un sistem de punere la punct al distanței, deoarece toate obiectele fotografiate apar clar, indiferent de distanță, pornind de la circa 30 cm.

Aparatul lucrează cu un singur timp de expunere de 1/150 sec., iar reglajul luminozității imaginii se face cu o diafragmă cu două poziții L și D.

Vizarea se poate face fie printr-un vizor reflex care se observă la partea de sus a aparatului, fie printr-un vizor direct prin mijlocul aparatului, în care caz însă aparatul trebuie desfăcut de la mînă.

Apăsînd pe buton, mecanismul se declanșează. Cînd lăsăm liber butonul, caseta se rotește cu o imagine mai departe, fiind gata pentru expunerea următoare. Cînd se termină cele 8 clișee, în orificiul vizibil în dreapta apare un reper roșu. Deoarece cea mai mică zgîrietură sau fir de praf pot compromite clișeul din cauza dimensiunilor sale mici în raport cu mărimea defectului, developarea se face în casete speciale, fără a mai fi nevoie să se atingă filmul.

Pentru fotografii mai pretențioși s-a fabricat un alt aparat, ceva mai mare, însă cu posibilități mai variate: „Minox" care are dimensiunile unei brichete: 16x28x82 mm. și cîntărește 75 grame. Imaginile au formatul 8x11 mm. și se fac de data aceasta pe film de 9,5 mm. lățime care se încarcă în aparat în casete pentru 50 imagini.

Obiectivul aparatului, de foarte bună calitate, este compus din cinci lentile și are deschiderea 1/3,5 cu o distanță focală de 15 mm. Timpii de expunere pot fi reglați de la 1/2 secundă pînă la 1/100 secundă, permițînd fotografierea celor mai diferite subiecte: de la documente pînă la întreceri sportive.

In aparat sînt montate 4 filtre: roșu, galben, portocaliu, verde, care permit executarea unor fotografii de bună calitate în condiții foarte diverse: ceață, zăpadă, suprafețe de apă strălucitoare, nori etc. Ele pot fi întrebuințate la alegere. Obiectivul și vizorul sînt protejate cu geamuri speciale. Distanțele pot fi reglate începînd de la 20 cm. și se pot măsura precis cu ajutorul lănțișorului legat de aparat. După cum se vede, în ciuda dimensiunilor sale, aparatul nu „renunță" la aproape nici unul din avantajele aparatelor de dimensiuni obișnuite.

Aceste realizări ne întăresc convingerea că pentru tehnică nu există nimic imposibil.

ȘTIAȚI CĂ...

...în partea superioară a atmosferei, adică în stratosferă, spre deosebire de ceea ce se întîmplă în partea inferioară a atmosferei noastre, adică în troposferă, temperatura cea mai scăzută, adică gerul cel mai năprasnic, domnește deasupra ecuatorului, iar deasupra polilor găsim temperaturile cele mai ridicate? Aceasta din cauză că fluxul de particule încărcate emis de soare este despărțit în două de uriașul magnet natural care este pămîntul și este deviat înspre poli. Ciocnirea acestor particule încărcate cu moleculele de aer din atmosfera rarefiată duce la încălzirea ei.

...fulgerele se datoresc unor diferențe de potențial care ating uneori 1 miliard de volți sau chiar mai mult și că intensitatea curentului acestor descărcări e de 20.000 amperi? Cu toate acestea, energia lor electrică e foarte mică fiindcă durata unui fulger nu depășește cîteva fracțiuni dintr-o secundă.

...unele pietre prețioase ca rubinul și safirul nu sînt nimic altceva decît cristale de oxid de aluminiu colorat de urmele altor oxizi metalici?

...zincul poate fi recunoscut prin aceea că pîrîie cînd e îndoit? Aceste zgomote sînt produse de către cristalele din structura metalului care se freacă între ele.

562 m. înălțime

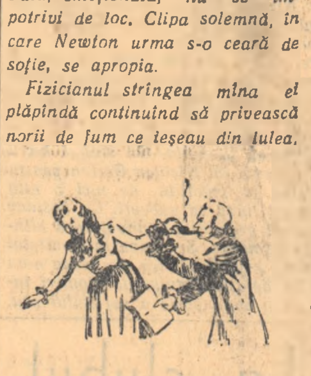
Marele dezavantaj al televiziunii îl constituie faptul că undele ultrascurte pe care se fac emisiunile se propagă numai în linie dreaptă și deci, din cauza curburii globului pămîntesc, bătaia posturilor emițătoare este limitată de înălțimea antenelor de emisie. Acest fapt a constituit un imbold pentru construirea unor antene de emisie din ce în ce mai înalte. In momentul de față, recordul este deținut de antena din Montgomery — Alabama (S.U.A.) al cărei stîlp are înălțimea de 562 m. și este construit din 3 tuburi cu diametrul de 28,75 cm. la bază și 10 cm. la vîrf, legate între ele cu bare profilate. Construcția cîntărește 650 tone. Fundația de beton are diametrul de 5,7 m. și adîncimea de 2,25 m. Pentru asigurarea împotriva turnării, stîlpul este ancorat cu cabluri.

UMOR

Pipa newtoniană

Descoperitorul legii gravitației, marele fizician Isaac Newton, citea într-o zi unei tinere fete, dintr-una din ultimele sale lucrări. La un moment dat el închise cartea ca să-și umple pipa. Trase cîteva fumuri și se îndreptă tulburat spre tînăra fată, îi luă mîna și o apropie de inima lui. Fata, emoționată, nu se împotrivi de loc. Clipa solemnă, în care Newton urma s-o ceară de soție, se apropia.

Fizicianul strîngea mîna ei plăpîndă continuînd să privească norii de fum ce ieșeau din lulea.

apoi luă arătătorul fetei și-l introduse de cîteva ori în pipă, îndesînd cu el tutunul aprins. Fata scoase un țipăt de durere și fugi.

Se pare însă că-l iertă destul de repede pe celebrul și distratul ei prieten, de vreme ce deveni curînd soția lui.

Modestie

Celebrul matematician francez, Charles Sturm, era tot atît de modest pe cît era de renumit.

Printre alte numeroase lucrări, Sturm este autorul unei teoreme care-i poartă numele.

Intr-o zi, sosind momentul s-o demonstreze studenților săi și neștiind cum să facă spre a vorbi cît mai puțin despre el însuși, șopti roșind cu modestie: „Și acum vom trece la teorema al cărei nume am onoarea să-l port".

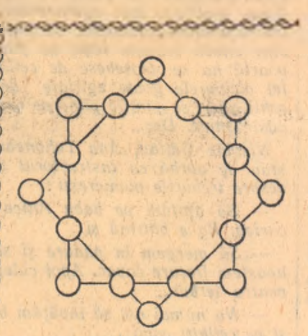
Răspunsul lui Faraday

Intr-o convorbire cu Faraday, un important personaj politic întrebă pe celebrul fizician:

— Ce credeți, se va putea avea cîndva vreun folos de la electricitate?

— Desigur — răspunse Faraday — în cîțiva ani veți introduce un impozit asupra electricității.

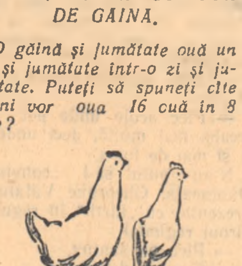
Jocuri

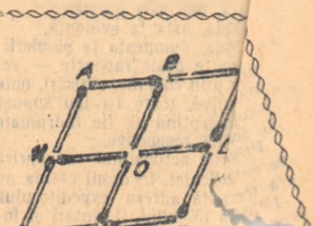
Introduceți cifrele de la 0—15 în cerculețele din figură, astfel ca adunînd cifrele din lungul fiecărei drepte și din vîrfurile fiecărui patrulater să obțineți suma 30. Pentru încurajare vă destăinuim că există 288 de soluții.

O PROBLEMA CU OUA DE GAINA.

O găină și jumătate ouă un ou și jumătate într-o zi și jumătate. Puteți să spuneți cîte găini vor oua 16 ouă în 8 zile?

DINTR-UN ROMB — UN HEXAGON ȘI 6 TRIUNGHIURI

Cu 8 bețe de chibrituri am construit rombul din figura alăturată pe care, cu alte 4 bețe, l-am împărțit, după cum vedeți, în 4 romburi mai mici și egale între ele. Am folosit deci 12 chibrituri în total.

Acum vă rugăm pe dumneavoastră ca mutînd numai 4 din aceste 12 chibrituri, să realizați un hexagon regulat și 6 triunghiuri echilaterale.

Cea mai mică instalație Röntgen...

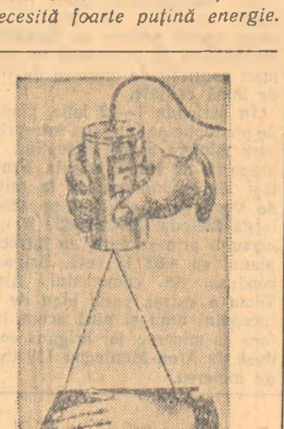
Una dintre noile întrebuințări ale izotopilor radioactivi permite înlocuirea greoaielor instalații de raze Röntgen printr-o aparatură nebănuit de simplă și de ușoară.

Dispozitivul pe care îl descriem și care poate fi socotit cea mai mică instalație Röntgen cunoscută este format dintr-un cilindru de plumb (care ecranează radiațiile) în care este adăpostită sursa de radiații.

Cilindrul de plumb are diametrul de 50 mm. și lungimea de 115 mm. In interiorul său se află un canal cu un diametru de 3,5 mm. care adăpostește un cartuș de aluminiu care conține sursa de radiații gama. Cartușul de aluminiu are o lungime de 10 mm. și un diametru de 3,5 mm. iar înăuntrul său se găsește o pastilă dintr-un izotop radioactiv al taliului — taliu 170. Grosimea pastilei nu depășește 0,25 mm. Atunci cînd aparatul nu este întrebuințat, cartușul radioactiv este retras în canalul șerpuit astfel încît radiațiile sînt absorbite în întregime de cilindrul de plumb. (Deoarece radiațiile se propagă în linie dreaptă, canalul șerpuit le oprește).

Pentru a executa o radiografie este deajuns să punem obiectul respectiv peste clișeul radiografic și să ținem deasupra aparatul nostru. Apăsînd pe un declanșator flexibil, asemănător acelora de la aparatele fotografice, cartușul radioactiv este împins pînă la ieșirea din canal, lăsînd astfel fascicolul de raze gama să-și exercite acțiunea.

Perioada de înjumătățire a radioactivității taliului 170 este de 129 zile, iar radiația sa este echivalentă cu a unei instalații

Röntgen lucrînd la o tensiune de 100.000 de volți.

Aparatul cîntărește numai 1,3 kg. și poate fi utilizat și în scopuri industriale, radiațiile sale putînd străbate o placă de 25 mm. de oțel sau de 100 mm. de aluminiu.

Să stăm de vorbă

Despre structura și alcătuirea Universului

de I. M. Ștefan

Intr-un trecut articol, ne-am ocupat de cîteva probleme legate de originea și evoluția corpurilor cerești, arătînd că acestea pot fi pe deplin explicate pe baza științei moderne.

O importanță tot atît de mare o au problemele legate de structura și alcătuirea Universului. Istoria astronomiei este și în această privință istoria luptei neîntrerupte dintre concepțiile materialiste asupra lumii și cele idealisto-religioase.

In ce constă, în esență, concepția idealisto-religioasă asupra alcatuirii și structurii lumii?

Ea pornește de la ideea că Pămîntul ocupă un loc excepțional în Univers, aflîndu-se în centrul acestuia, că este singurul corp ceresc locuit și că mișcarea tuturor celorlalte astre în jurul său se datorește acțiunii unei forțe divine. Totodată, după această concepție, substanța din care este alcătuit Pămîntul este „imperfectă" și „pieritoare", în timp ce substanța din care sînt alcătuite astrele bolții — așa-zisa împărăție a cerurilor—este „desăvîrșită" și „veșnică". (Contradicția este ușor de observat). Idealiștii și partizanii diferitelor culte mai socotesc că Universul are anumite limite, că este mărginit.

Aceste idei greșite și-au găsit expresia în numeroase învățături religioase și într-o serie de teorii elaborate de învățați. Astfel se știe că vechii egipteni considerau Pămîntul ca fiind plan și mărginit din toate părțile de munți, bolta cerească solidă sprijinindu-se pe acești munți.

In lucrarea intitulată „Topografia creștină a Universului, întemeiată pe mărturia sfintei scripturi, de care creștinii nu au voie să se îndoiască" — scrisă în secolul al VI-lea al erei noastre de călugărul Cosma Indicopleustes — se înfățișează o imagine a lumii și mai ciudată. Universul este asemuit cu o ladă uriașă, al cărei fund este Pămîntul și al cărei capac e cerul. Ingerii mișcă Soarele, Luna și planetele pe bolta solidă. Deasupra cerului este lăcașul lui dumnezeu și al sfinților. „Toți aștrii — scria Cosma — au fost creați pentru a conduce zilele și nopțile, lunile și anii și ei nu se mișcă din cauza mișcării cerului, ci sub influența forțelor divine și a purtătorului de lumină".

Cînd asemenea bazaconii nu au mai putut fi susținute, clericii s-au cramponat de învățătura geocentrică a lui Claudiu Ptolomeu, care recunoștea că Pămîntul este un corp ceresc ce plutește în spațiu, dar îl socotea nemișcat în centrul Universului. In epoca Renașterii, cînd transformările economice și mai ales lungile călătorii pe mare cereau o știință tot mai exactă, învățătura lui Ptolomeu a fost răsturnată. Marele savant polonez Nicolai Copernic a dovedit că în centrul sistemului nostru planetar nu stă nicidecum Pămîntul, ci Soarele arătînd prin aceasta că globul terestru este o planetă obișnuită, nu un privilegiat al Universului.

Furia bisericii împotriva ideilor lui Copernic și a marilor săi continuatori a fost nemaipomenită: catolicii ca și reformatorii catolicismului s-au întrecut în a-i defăima și persecuta în numele obscurantismului religios. Papa a afurisit cartea în care Copernic își expunea sistemul heliocentric, (sistem cu Soarele în centru), în timp ce reformatorul religios Luther scria despre marele învățat polonez că nu este decît un „prost", care „are de gînd să întoarcă pe dos astronomia". Giordano Bruno a pierit pe rug apărînd învățătura lui Copernic, iar Galileo Galilei a suferit ani grei de temniță.

Adevărurile științifice descoperite de acești mari învățați au învins însă; practica le-a verificat pe deplin. S-a dovedit chiar că viziunea lor — care în anii cînd își elaboraseră concepția părea nemaiauzit de îndrăzneață — trebuia împinsă cu mult mai departe. Copernic socotea, de pildă, că în centrul Universului e Soarele, căruia el îi acorda astfel un loc excepțional față de celelalte corpuri cerești. Dar curînd s-a arătat că Universul nu are niciun centru, că stelele sînt sori îndepărtați în jurul cărora se învîrtesc uneori planete asemănătoare planetelor noastre, că stelele formează la rîndul lor imense grupări stelare. Tot mai mulți au fost savanții care au susținut că Pămîntul nostru nu e singurul corp ceresc pe care se dezvoltă viața.

Descoperirea unor legi fundamentale, ca legea atracției universale, a permis să se explice mișcarea corpurilor cerești fără să se recurgă la presupunerea absurdă a unui „motor divin" așa cum o făceau călugării medievali.

Astăzi oamenii de știință au ajuns departe în cunoașterea structurii Universului și fiecare an aduce noi progrese importante.

Știm că în jurul Soarelui nostru se învîrtesc nouă planete mari (Mercur, Venus, Pămîntul, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun și Pluton), dintre care unele înconjurate de sateliți, precum și cîteva zeci de mii de planete mici (asteroizi). Tot din familia Soarelui mai fac parte cometele și roiurile de corpuri meteorice.

Soarele nostru, împreună cu multe miliarde de alți sori, împreună cu imenșii nori de pulbere și gaze ai nebuloaselor, alcătuiesc o uriașă familie stelară, numită Galaxia. Dar galaxia noastră nu este singura în Univers. Cu ajutorul instrumentelor și telescoapelor moderne pot fi observate multe milioane de galaxii, adică sisteme stelare, grupate la rîndul lor în supragalaxii și mai gigantice.

Familia rotitoare a Soarelui nostru

Toată această multitudine de corpuri cerești și de sisteme de corpuri cerești se află într-o neîntreruptă mișcare, proprie materiei din orice colț al lumii, mișcare care se desfășoară după legi foarte precise.

Să ne închipuim un om care se odihnește într-o poiană, întins pe iarbă. Cît de convins este că stă nemișcat! Și totuși el participă la nenumărate mișcări cosmice.

Impreună cu Pămîntul omul se rotește în jurul axei acestui corp ceresc cu o viteză de nu mai puțin de 1/2 kilometru pe secundă. Parcurge totodată, împreună cu globul terestru calea de învîrtire în jurul Soarelui cu 30 de kilometri pe secundă (de zeci de ori mai repede decît un glonte). Impreună cu Soarele și cu întregul nostru sistem planetar, omul nostru — care se credea nemișcat — săvîrșește înconjurul centrului Galaxiei cu o viteză de 245 kilometri pe secundă, iar iuțeala care îl animă în calea pe care o străbate împreună cu Galaxia e și mai uriașă: 600 kilometri pe secundă.

Noroc că toate aceste viteze nu se simt. Ele au putut fi stabilite prin calcule complicate.

Cercetarea Universului ne dovedește în mod indiscutabil că materie fără mișcare nu există și nu poate exista nicăieri, că „totul curge" — așa cum spunea un vestit filozof al Greciei antice, Heraclit.

Ați auzit desigur vorbindu-se despre „distanțe astronomice", adică distanțe neînchipuit de mari. Confirmă oare știința astronomică justețea acestei expresii? Nu numai că o confirmă dar îi dă un înțeles pe care cea mai fertilă imaginație nu l-ar fi putut închipui.

Corpurile cerești sînt ca niște fire de praf microscopice care plutesc în spațiul cosmic. Dacă ne-am închipui Soarele micșorat pînă la dimensiunile unei sfere avînd un diametru de 1 metru, Mercur, cea mai mică și mai apropiată planetă, ar deveni o bilă de 3 milimetri diametru, așezată la vreo 40 metri de Soare. Pămîntul ar avea un diametru de 1 centimetru și ar fi așezat la 100 metri de Soare. Cît despre Pluton, cea mai îndepărtată planetă cunoscută, s-ar găsi la nu mai puțin de 4 kilometri de astrul zilei!

Iată dar ce imense sînt distanțele dintre corpurile cerești, față de volumul lor.

Intre Pămînt și Soare distanța este de ceva mai puțin de 150 milioane de kilometri (diametrul globului terestru atinge 12.757 km.). Călătorind cu un tren rapid, am ajunge acolo în vreo... 160 de ani. Vreți să știți cît am face pînă la Pluton, care se află la 5,9 miliarde kilometri de Soare? Vreo 6.000 de ani.

Și încă distanțele din lăuntrul sistemului nostru planetar sînt mici, față de cele care ne despart de stele. Steaua cea mai apropiată de noi este Proxima, din Constelația Centaurului: ea se află la 40.000 miliarde de kilometri, de vreo 7.000 de ori mai mult decît distanța Soare—Pluton. Un avion modern ar ajunge acolo după vreo 5 milioane de ani.

Avînd de a face cu astfel de depărtări imense, astronomii și-au făurit o nouă unitate de măsură: anul-lumină (adică distanța străbătută într-un an de o rază de lumină — lumina avînd viteza de 300.000 kilometri pe secundă). Un an-lumină = 9.460.800.000.000 km.

Pînă la Proxima din Constelația Centaurului sînt 4,25 ani-lumină.

Dar între corpurile cerești distanțele de cîțiva ani-lumină sînt socotite de obicei mici. Pe drept cuvînt scria Eminescu:

„La steaua care-a răsărit
E-o cale-atît de lungă,
Că mii de ani i-au trebuit
Luminii să ne-ajungă".

Iată cîteva dimensiuni cosmice.

Lungimea Galaxiei noastre: 100.000 ani-lumină.

Distanța pînă la Galaxia Andromeda: 1,5 milioane ani-lumină.

Distanța pînă la cele mai îndepărtate galaxii observate: aproximativ 1 miliard ani-lumină.

Aceasta înseamnă că unele imagini pe care le vedem prin telescop reprezintă înfățișarea pe care o aveau corpurile cerești sau grupările de corpuri cerești respective cu milenii sau milioane de ani în urmă.

Pînă unde se întinde Universul? Nu numai religia, dar și unii savanți au căutat să-i stabilească limite. Dar astfel de limite nu există. Așa după cum e veșnic în timp, Universul este infinit în spațiu. De cum am încerca să-i fixăm o graniță, s-ar ivi întrebarea: dar dincolo de ea, ce se găsește?

Așa arată Galaxiile: imense nebuloase spirale, rotunde sau ovale

Desigur că nu-i ușor să te obișnuiești cu ideea nemărginirii cosmice. Insă ea dă singurul răspuns just la întrebarea despre întinderea lumii.

★

E oare adevărat că tot ce e „ceresc" se deosebește radical de ceea ce e „pămîntesc"?

Pe la începutul veacului trecut, un filozof francez, Comte, nu prea încrezător în puterile științei, s-a încumetat să spună că niciodată nu va putea afla omul compoziția chimică a corpurilor cerești, atît de îndepărtate de el și că această problemă va rămîne pe vecie un mister de nepătruns.

Dar chiar în timpul vieții lui, spusele i-au fost de două ori dezmințite.

In primul rînd au fost analizați din punct de vedere chimic meteoriții, pietre căzute din spațiul cosmic și s-a constatat că ei conțin fier, siliciu, carbon și alte elemente cunoscute de pe Pămînt.

Pe lîngă aceasta, s-a aplicat analiza spectrală în astronomie. Cu ajutorul ei s-a putut stabili un adevărat „alfabet", care permite determinarea compoziției chimice a unui astru, după natura spectrului pe care îl produce lumina pe care o emite. Și ca rezultat s-a văzut că stelele, ba chiar și Galaxiile, sînt compuse printre altele, din elementele chimice care formează planeta noastră.

Astfel s-a dovedit în mod experimental o importantă teză a filozofiei materialiste — aceea a unității materiei în Univers — dîndu-se totodată o grea lovitură pălăvrăgelii despre esența divină a astrelor.

Cînd vorbim însă despre unitatea materiei în Univers, nu trebuie să uităm că este vorba despre o unitate în varietate, materia în mișcare îmbrăcînd forme de o extraordinară diversitate.

Există stele atît de mari, încît aproape tot sistemul nostru planetar ar încăpea în ele, în timp ce altele sînt chiar mai mici decît Pămîntul. Materia unor stele e mai rară decît aerul rămas într-un bec electric după extragerea lui cu dispozitivele pentru produs vidul, în timp ce altele sînt atît de dense, încît la suprafața lor un om ar cîntări mii de tone, fiind literalmente strivit sub propria lui greutate. Există stele simple și sisteme de mai multe stele, stele stabile și stele care „pulsează" sau chiar explodează.

Infinită este diversitatea sub care ni se înfățișează stelele, cometele, asteroizii, nebuloasele întunecate și luminoase, galaxiile. Dar forma, mișcarea, evoluția lor — oricît de variate — ascultă de aceleași legi obiective ale naturii, pe care omul ajunge să le cunoască din ce în ce mai bine.

In toiul recoltării

Ce ține munca în loc într-un raion fruntaș

Undeva, în răsăritul cîmpiei Bărăganului, prin părțile Galaților, se întind plaiurile raionului Călmățui, ținutul oamenilor harnici și gospodari.

Pe aceste plaiuri să poposim acum, prieteni, în aceste zile de luptă clocotitoare pentru recoltat.

*

Lanuri cu spice de aur, care parcă nu se mai sfîrșesc, ne ațin calea. Sînt lanurile gospodăriei agricole de stat „Iussin Georgescu". Douăzeci de combine autopropulsate și una tractată, împreună cu 16 secerători-legători ne atrag cu concertul lor.

„Cît mai multe tone de grîu pe zi" — este deviza fiecărui combiner. Tudor Mirescu a realizat înainte cu aproape 20 tone de grîu. Ajutorul său — utemistul Vasile Staicu — a reușit să lucreze atît de bine, încît îl poate înlocui fără grijă. Acesta este rezultatul strădaniei lui Vasile, dar și a lui Tudor. La fel se poate spune și despre fratele lui Tudor — utemistul Victor Mirescu — și despre utemistul Neagoie Tache care recoltează zilnic: 15—17 tone boabe. Despre combinerii Ștefan Camentu și Nicolae Zgîrbaci, brigadierul de cîmp Dobre Brezuică nu are de spus decît cuvinte de laudă.

Dar nici mecanizatorii care lucrează cu secerătorile-legători nu se lasă mai prejos. Unul dintre aceștia este utemistul Ștefan Mantea din brigada a V-a (condusă de Danuț Ștefan) care își depășește zilnic norma. De la el ar trebui să ia exemplu tractoristul Dumitru Bălescu — obișnuit să lucreze mereu sub normă.

Constatăm însă că, în comparație cu recoltatul, treierișul merge mult mai încet. Una din batoze — cea de pe aria brigadierului Dobre Brezuică — a treierat în două zile nici măcar jumătate din norma pe o singură zi. Cînd se strică batoza, cînd tractorul. Și în acest timp, șiruri de care încărcate cu snopi așteaptă, pierd din timpul atît de prețios. Inginerul mecanic, utemistul Gheorghe Negrolu se interesează prea puțin de aceste greutăți pe care le întîmpină mecanizatorii, nu le dă ajutor practic pe teren.

Se spunea că la cele patru arii ale gospodăriei există gazete de arie, în care se publică zilnic cîte un articol care analizează mersul lucrului din ziua precedentă. Cum se face însă că la aria la care ne aflăm — aria din sectorul lui Brezuică — nu există așa ceva? Tovarășul Dorgu Spiru — organizatorul U.T.M. — ne motivează că a fost așa amenajat numai de două zile și totuși... „s-a făcut, le terminăm, mîine o să le instalez pe arie". Nu prea înțelegem. Poate vrea să spună că nu-i neapărată nevoie ca aceste gazete să apară și să-și ducă activitatea încă din prima zi cînd se începe lucrul la arie?

*

In drumul nostru facem un scurt popas în comuna Golășei. Aici aflăm că pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților secerișul s-a terminat, iar pe unele arii a și început treierișul. Aflăm însă și altceva: oamenii sînt supărați că cei de la S.M.T. Viziru mai mult îi încurcă, decît îi ajută. Astfel, ei au trimis țăranilor muncitori din întovărășirea „1 Mai" două secerători-legători stricate, cu care nu s-a putut recolta nici un metru pătrat. Atunci, întovărășiții au fost nevoiți să pună mîinile pe coase. Acum ar vrea să treiere, dar n-au cu ce. S.M.T. Viziru întîrzie să le trimită batoza. De altfel S.M.T.-ul trebuie să le mai trimită două batoze, nu una. Amîndouă sînt încă în „reparație" dar li se vor trimite „în curînd". Așteaptă oamenii; așteaptă și sînt tare necăjiți. Dar timpul nu așteaptă. Aceasta ar fi bine s-o știe și mecanizatorii de la S.M.T. Viziru!

*

S.M.T. Viziru! Am sosit aici în fugă. Abia ne ținem răsuflarea. Dar, degeaba! In stațiune, peste tot domnește liniștea și împăcarea. Cîțiva tineri mecanizatori se plimbă alene de ici-colo, cu pași melancolici. Sînt supărați, nevoie mare! Li s-a făcut o nedreptate: au fost schimbați în mod disciplinar de pe tractoare K.D. 35 pe tractoare I.A.R. Și aceasta pentru un fleac de nimic: pentru că au refuzat să lucreze acolo unde li s-a cerut și unde era necesar! De aceea Aurel Gurău, Nae Șuteanu, Constantin Ieșan și Ștefan Căpriță acum, în plină campanie, preferă să se plimbe, decît să lucreze...

Aceasta nu înseamnă că în stațiune nu se găsesc și mecanizatori care lucrează bine, care sînt exemplu de disciplină. Dar ce folos! Conducerea S.M.T. (director: tovarășul Gheorghe Șelaru) nu ia măsuri la timp pentru înlăturarea defecțiunilor existente, iar comitetul U.T.M. (secretar: tovarășul Constantin Nisipeanu) nu se preocupă să popularizeze exemplele bune, duce o foarte slabă muncă politică printre mecanizatori și poartă o mare parte din vină pentru manifestările de indisciplină și lipsă de educație ale utemiștilor.

*

Mergem mai departe, încolo peste cîmpuri și sate, pînă cînd în față ne apare S.M.T. Niculești Jianu. Spre mîhnirea noastră și aici aflăm o situație identică cu cea de la S.M.T. Viziru. Și aici reparațiile nu au fost bine făcute, iar secerătorile-legători trimise colectiviștilor de la gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Roșiori, mai mult au stricat, decît au recoltat. Și aici sînt cîțiva tineri tractoriști care fug de la lucru. Așa a făcut Ștefan Șuner, care văzînd că nu-i mai merge secerătoarea, a plecat acasă de unde s-a întors abia peste patru zile. Alții nu-și îngrijesc mașinile, din care cauză au multe defecțiuni și nu reușesc să-și îndeplinească normele. Printre ei se află și utemiștii Dumitru Lazăr și Ion Bordei.

Toate acestea au dus la faptul că planul de producție la recoltat nu s-a îndeplinit pînă la data de 17 iulie decît în proporție de 15 la sută. Secretarul comitetului U.T.M., tovarășul Ion Comănescu, se vaită că e prea „ocupat" și nu are timp să pună umărul la înlăturarea imediată a lipsurilor existente. Se minunează de rezultatele frumoase pe care le obțin mecanizatorii de la S.M.T. Cioara-Dolcești, din același raion, dar nu caută să le urmeze exemplul. Și tovarășii de la S.M.T. Niculești Jianu cunosc aceste rezultate; știu că acolo reparațiile au fost de bună calitate și că în campanie mecanizatorii sînt exemplu de disciplină în muncă. Mai știu că alături de ei se află gospodăria agricolă de stat „Pavel Tcacenco", unde de asemenea putem spune că treburile merg bine. Știu toate acestea, dar nu se grăbesc să-i ajungă din urmă.

*

Soarele scapătă către asfințit, după un brîu de nori negricioși. O să înceapă ploaia! Să ne grăbim că s-ar putea să ne ajungă din urmă. Și odată cu noi să se grăbească și tovarășii mecanizatori de la S.M.T. Viziru și cei de la Niculești Jianu. Exemplul celor care prin munca lor au făcut ca raionul Călmățui să se situeze pînă în prezent printre raioanele fruntașe pe regiune la recoltat, să le stea mereu în față. Activiștii comitetului raional U.T.M. în frunte cu tovarășul prim secretar Gheorghe Stanciu (care răspunde de S.M.T. Viziru) să nu uite că slăbiciunile unor organizații U.T.M. în campanie sînt și slăbiciunile lor și să ia măsuri urgente de îndreptare. Atunci, pe plaiurile Călmățuiului, munca la recoltări va căpăta mai multă putere, va fi mai rodnică.

DUMITRU TURTĂ

Din nou pe șantier

(Urmare din pag. I-a)

In vorbă, începu să le povestească despre viața dusă de el la Bicaz, pe vremea cînd a fost brigadier. Tinerii îl ascultau atenți, trăind odată cu povestitorul întîmplările hazlii, sau trecînd parcă peste greutățile ce se iveau în cale.

— Viața pe șantier, măi băieți, e o adevărată luptă, dar, atunci cînd învingi, fericirea pe care o trăiești n-o poți plăsmui în vorbe. Scoase apoi scrisoarea trimisă tineretului orădean de către Ardelean Dumitru, brigadier la Bicaz, și o citi tare. După ce o sfîrși se adresă celorlalți:

— Ce ziceți, băieți, o să aducem noi acolo cinste regiunii?

Ținînd parcă să nu-i scape gîndul, tînărul Tuper Mihai răspunse:

— De rîs nu ne-om face noi, dar știi că nu plecăm la Bicaz?

— Dar unde?

— Pe Valea Jiului, la Uricani!

Un fel de tristețe se strecură în inima lui Vătafu.

Fusese anunțat că merge la Bicaz și aici...

...dar nu trebuie să se mai gîndească la asta. Băieții aceștia trebuie să meargă cu același entuziasm oriunde. E drept, pe el îl legau amintirile dincolo, dar...

— Ei, Vătafule, Vătafule, — începu iar să se dojenească — ai început să te sperii de greutăți, băiatule?

Seara, au sosit la Uricani. Temeliile viitorului oraș muncitoresc se nășteau printre mulțimea schelelor, dintre moloz, oameni și mașini. Amurgul nu potolise oarecum larma zilei, în schimb aprinsese o mare de lumini. Noii brigadieri, îmbrăcați în salopete (ce mult semănau unii cu alții și ce aproape se simțeau acum!), priveau prin ferestrele deschise — șantierul.

S-au culcat tîrziu de tot, fiecare gîndindu-se — așa cum se spune printre brigadieri — cîte cinci minute acasă.

Dimineața și-a revărsat lumina prin toate geamurile, chemînd la muncă brigadierii.

Incepea pentru orădeni prima zi, prima zi dintr-o viață pe care 24 din ei n-o mai cunoscuseră.

*

Așezat la una din mesele clubului, brigadierul Vătafu Gheorghe își întocmește corespondența. Oricum, gîndește el, e mai bine să scrii decît să tot citești.

Au trecut numai două zile dar e mult. In ambele zile toți orădenii au făcut cîte două norme, ba unii ca Petroviță Ionel, Tuper Mihai și Bodea Florian cîte două norme și jumătate.

Iși mîngîie încet bruma de mustață și mormăie mulțumit.

— Mda, asta la Oradea...

— Mda, dumneaei la „Lunca Vașcăului". Privi la plicul alb ce-și lăsase locul sub peniță. Un zîmbet larg îi lumină fața.

— Aha! Da... acum pricep, băiatule! Și se apucă să scrie la Bicaz. Pe măsură ce se înșirau slovele reveneau și amintirile...

Se uită cu părere de rău la coala care se terminase și tot mai găsi loc să scrie: „Ai noroc Ardeleanule. Dar dacă nu vă vom întrece noi, aici la Uricani, nu mai mă întorc la Oradea". Apoi lipi plicul.

VASILE TINCU

Construirea viorii este o muncă delicată. Meșterii de viori de la secția de instrumente muzicale de la I.F.I.L. Reghin sînt buni cunoscători ai tainelor meșteșugului.

Din mîna lor a ieșit un nou lot de viori, pe care tovarășa Pecsi Iulia le aranjează cu atenție în magazie pînă ce vor fi trimise conservatoarelor, orchestrelor, în școlile de muzică, căminelor culturale.

Opiniile mele

„ROȘU ȘI NEGRU" — film franco-italian, rulează la cinematografele: Patria, București, Gh. Doja și Al. Sahia.

„SOFIA-BUCUREȘTI" — Teatrul de varietăți.

„IARTĂ-MĂ" — film italian, rulează la cinematografele: Magheru, V. Alecsandri, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, Doina, Arta și Gh. Coșbuc.

„ȘCOALA FEMEILOR" de Molière, Teatrul de Stat din Pitești (regia artistică Const. Dinischiotu).

„PAHARUL CU APĂ" de E. Scribe, Teatrul de Stat din Pitești (regia artistică Const. Dinischiotu).

Din prima generație...

(Urmare din pag. I-a)

tan și-a păstrat în continuare dragostea pentru copii; orele libere le-a consacrat activității pionierești dintr-o școală din apropierea uzinei. Nu putea să lase nefructificată experiența primelor detașamente de pionieri din țara noastră. Simțea că nu se poate despărți de copii; preocupările lor îi erau apropiate, dragi; ș-apoi e atît de interesant să-i vezi cum cresc sub ochii tăi!

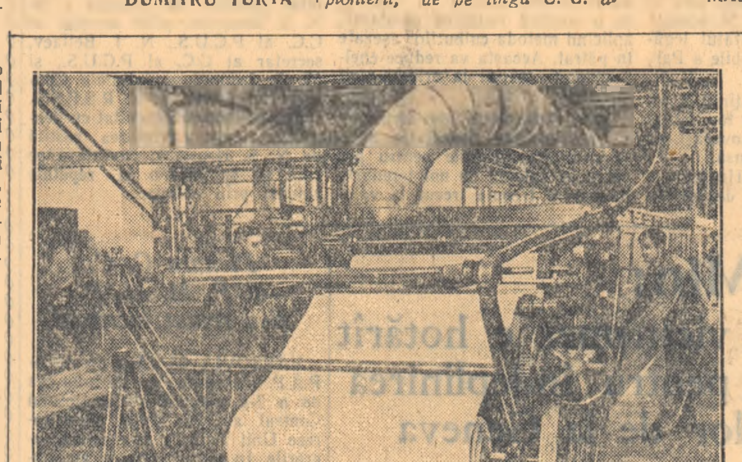
Tot ce a urmat mi se pare foarte firesc. Și diploma dată de comitetul regional U.T.M. pentru meritele sale în muncă, și faptul că a urmat școala de pregătire a cadrelor care muncesc cu pionierii, de pe lîngă C. C. al U.T.M. De asemenea mi se pare firesc că este șeful secției școli medii și pionieri a comitetului raional U.T.M. Făgăraș, că învață, că e îndrăgostit, că inițiază acțiuni deosebit de interesante pentru pionierii din școlile raionului.

☆

Am în față multe însemnări din viața acestui tînăr. Ani grei de muncă încordată, bucurii și năzuințe, frînturi de gînduri despre viitor. Viața obișnuită a unui tînăr obișnuit al zilelor noastre.

Ceea ce m-a îndemnat să scriu a fost faptul că Nicolae Găitan face parte din prima generație de pionieri care au devenit candidați și membri de partid.

MARIETA VIDRAȘCU

In sala mașinilor de crețat hîrtie din Ghimbav, tovarășii Nicolae Cluceanu și Gheorghe Dragomir fac o probă de crețare a unui sul de hîrtie.

In fotografie: aspect din timpul lucrului.

Foto: AGERPRES

100 de ani de la nașterea lui *George Bernard Shaw*

Ca în cazul tuturor personalităților artistice complexe și originale, e greu să-l definești pe George Bernard Shaw prin prisma uneia sau numai a cîtorva din fațetele sale de creator și de om. Un critic francez (A. Hamon) l-a denumit „Molière al secolului al XX-lea", ceea ce e autorizat nu numai de opera dramatică, ci chiar de mărturisirile lui Shaw: „Metoda mea este aceea a farselor din evul mediu și a lui Molière". Totuși, această comparație, oricît de plastică, e departe să epuizeze semnificațiile și să explice structura personalității shawiene. S-a spus și s-a repetat că Shaw a fost prin excelență un non-conformist, un protestatar. E perfect adevărat, dar nu trebuie să uităm că proclamînd, de pildă, egalitatea femeii față de bărbat, Shaw afirma — printr-unul din paradoxurile care fac deliciul scrierilor sale — egalitatea bărbatului față de femeie. El rîde de infailibilitatea bisericii, dar și de prezumțioasa atotștiință a savanților îngîmfați; tună și fulgeră împotriva lanțurilor căsniciei burgheze, dar respinge în aceeași măsură amorul liber. Din 1884 e membru al lui Fabian Society — o societate care milita pentru desființarea latifundiilor, lăsînd intact capitalul industrial — și lumea s-a simțit datoare să-l considere socialist; dar abia în 1931, în urma vizitei făcute în Uniunea Sovietică, pentru care a nutrit mereu simpatie și admirație, i se conturează limpede conținutul real al noțiunii de socialism.

Shaw e în toate acestea și toate acestea la un loc, la care se adaugă ireductibila sa originalitate.

Biografia ilustrului om și scriitor nu conține elemente de excepție și nici nu poate explica, prin ea însăși, valoarea operei shawiene. In schimb, epoca și societatea în care a trăit, precum și formația culturală dobîndită ca autodidact sînt determinante. George Bernard Shaw s-a născut în Dublin la 26 iulie 1856, dintr-o modestă familie mic-burgheză. Școala la care e dat îl plictisește repede și o abandonează. La vîrsta de 20 de ani se stabilește la Londra, unde își cîștigă existența din periferice întrebuințări administrative la diferite teatre și mai ales din gazetărie măruntă. In jurul lui 1874 începe să scrie romane (adunate mai tîrziu sub titlul „Scrieri din nevîrstnicia mea"), care rămîn fără succes și fără cititori. Intre 1885 și 1900 e colaborator artistic, critic muzical și dramatic — între timp Shaw citise mult și intens și-și făurise o vastă cultură — la publicațiile londoneze Pall Mall Gazette, World, Star și Saturday Review. De altfel cronicile dramatice îi vor apare mai tîrziu (1906) în cele două volume de „Opinii dramatice".

In aceeași perioadă i se tipăresc și cele două eseuri critice — importante pentru înțelegerea formației lui Shaw — unul dedicat studierii lui Ibsen și intitulat „Chintezența ibsenismului" (1891) și celălalt gîndirii muzicale a lui Wagner (The perfect Wagnerite — 1898).

E epoca în care Shaw trece de la uneltele romanului și ale criticii artistice la cele ale dramei, mai exact ale comediei. Pentru Shaw, această trecere — încununată de succes — a reprezentat enorm de mult; întrebat, mult timp după aceea, de ce nu mai scrie romane, Shaw a răspuns cu siguranța omului care și-a găsit vocația: „De ce să mai scriu romane, acum cînd am izbutit să găsesc calea spre suprema formă de expresie care e teatrul?".

In 1892, respectiv 1894, îi apar primele două comedii: „Casele văduvului" și „Omul și armele", apoi — pînă la cel de-al doilea război mondial — toate piesele de teatru, peste 40, printre care: „Profesiunea doamnei Warren", „Candida", „Omul destinului", „Sf. Ioana", „Cezar și Cleopatra", „Pygmalion", „Căruța cu mere" etc.

Originea irlandeză a lui Shaw hrănește consistent predispoziția spre nonconformism, spre răzvrătire și polemică față de statul englez opresor; la acest tradițional spirit de revoltă — care a avut un pasionat aderent și în Shelley — se adaugă scepticismul față de orînduirea constituită și valorile ei, cum și caracteristicul umor, amestec de ironie și paradox.

Venind la Londra cu asemenea înclinații și daruri organice grefate pe condiția lui de proletar intelectual, Shaw s-a simțit purtat în mod firesc spre o acerbă critică a societății contemporane. Aidoma lui Ibsen, care i-a fost modelul literar inițial, Shaw operează o netă distincție între aparențe și realitate, între înfățișarea exterioară a moravurilor, a relațiilor sociale dintre oameni, și lăuntrica lor șubrezenie, fundamentala lor ipocrizie. Optica lui Ibsen e evidentă în lucrările de început ale dramaturgului irlandez: în „Casele văduvului", tînărul Sartorius constată că bunurile și onorabilitatea tatălui său au fost cîștigate pe spinarea nefericiților locatari exploatați de acesta; de asemenea în „Profesiunea doamnei Warren" — doamna își crește fiica în „puritate" și „decență" cu banii proveniți din patronarea unor case de toleranță.

Fără să se automatizeze în scheme stereotipe, ci pătrunzînd în nesfîrșitele probleme ridicate de realitatea socială și morală a vremii, — Shaw își va manifesta spiritul său demascator mai mult sau mai puțin explicit în toate piesele, fie în cele istorice, fie în celelalte — majoritatea — de ambianță burgheză. Mai mult chiar, fiecare piesă cuprinde un personaj din care autorul face purtătorul propriei sale atitudini și tendințe (Candida — în piesa cu același nume, pictorul Bubedat în „Medicul în dilemă", Andrew Undershaft în „Major Barbara" ș.a.m.d.).

S-a spus — și Shaw însuși a mărturisit, preluînd o replică din Hamlet — că menirea lui a fost aceea de „a face orînduială în stările de fapt ale timpului său". Nu putem crede că acest scop ar fi fost atins de marele ironist (de fapt depășea puterile unui scriitor), în schimb el a realizat din plin o primă etapă din procesul propus. Prin opera lui, Shaw a dărîmat o sumedenie de prejudecăți morale, politice și, am zice, istorice, a smuls piedestalurile multor falși idoli și eroi semănînd deruta în lumea burgheziei, ceea ce e foarte important. Shaw a făcut o continuă și consecventă operă de minare a tuturor falselor valori constituite în societatea capitalistă, răsturnîndu-le și reducîndu-le la adevăratele lor dimensiuni. El detesta profund orînduirea capitalistă și-i preconizase de mult sfîrșitul; și ca să-l grăbească și-a angajat întreg sarcasmul, toată ironia, a întors prejudecățile și falsa morală a societății engleze pe o parte și pe alta, descoperindu-le inconsistența și fățărnicia.

Important de reținut e că Shaw n-a fost un sceptic și un paradoxal „în sine"; dimpotrivă, el credea profund în viitorul omenirii, pe care-l întrezărea în societatea socialistă. Ne-o confirmă multiplele sale mărturii de simpatie și de admirație față de Uniunea Sovietică și față de socialism în care vedea o treaptă superioară de evoluție a societății umane. Ajunge să cităm, în acest sens, răspunsul dat unui corespondent al lui „Reynold's News" cu puțin înainte de a muri: „Sînteți comunist, domnule Shaw?" — „Firește că sînt! A duce război împotriva comunismului este o absurditate stupidă. Viitorul aparține țărilor care vor realiza comunismul cît mai iute și mai desăvîrșit".

Dacă tot ce s-a spus explică orientarea gîndirii lui Shaw și baza filozofică a excelentelor sale „comedii de idei", trebuie să adăugăm că succesul și trăinicia lor se datoresc și înaltei măiestrii, artei desăvîrșite a scriitorului. Prin strălucirea observațiilor și notațiilor asupra realității, prin prospețimea soluțiilor de construcție dramaturgică, prin pregnanța și causticitatea elocvenței — comediile lui Shaw rămîn opere greu de egalat. Dialogul shawian e atît de dens, atît de spontan și atît de savuros totodată,

încît rezistă oricînd la o comparație cu marii clasici ai literaturii dramatice.

Și dacă, datorită întorsăturilor paradoxale și deseori revelatoare ale replicii, Shaw e greu de analizat ca autor care să exprime plastic propria viziune a realității, creatorul „Sfintei Ioana" și al „Căruței cu mere" rămîne un scriitor esențialmente teatral, cu un deosebit dar al dialogului, opera lui constituind de pe acum o piatră de hotar în istoria universală a dramaturgiei.

La noi Shaw s-a bucurat de multă popularitate și cu toate ca pieselor lui li se estompa la maximum mesajul social, cei care au avut urechi să audă au auzit și au înțeles. Astăzi, mai mult ca oricînd, teatrul nostru e deschis repertoriului shawian întrucît avem posibilitatea — prin însăși orientarea noastră realist-socialistă — să-i descoperim și să-i sublimiem toate semnificațiile. Intrat în panteonul clasicilor, Shaw ne înlesnește — alături de iluștrii săi colegi — cunoașterea unei lumi pe care am depășit-o, ne face să ne dăm mai bine seama de prețul eforturilor noastre de a clădi o lume nouă, fără Sartoriuși și fără Doamne Warren.

Iată de ce, la o sută de ani de la naștere, și la șase ani de la moarte, memoria lui George Bernard Shaw se cuvine a fi cinstită ca a unui mare prieten al nostru, al orînduirii noastre drepte.

FLORIAN POTRA

ACTUALITATEA pe scurt

Introducerea uniformelor în școli

Consiliul de Miniștri a aprobat prin Hotărîrea nr. 1128 introducerea treptată cu începere din anul școlar 1956/1957 a portului uniformei de către elevii din învățămîntul de cultură generală, pedagogică și tehnic special.

Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor acestei hotărîri, Ministerul Invățămîntului, împreună cu Ministerul Industriei Ușoare și Ministerul Comerțului Interior, a stabilit modelele uniformelor, precum și modul de desfacere a acestora.

In curînd uniformele vor fi puse în vînzare prin unitățile comerciale de stat și cooperatiste.

Promisiuni pentru o vară plăcută...

Amurgul serii învăluia parcul. Mii de utemiști, tineri și pionieri din raionul „Nicolae Bălcescu" din București veniseră pentru a participa la festivitatea deschiderii „Verii cîntecului, dansului și a sportului" care a avut loc la Arenele Libertății. Freamătul s-a potolit deabia atunci cînd tovarășa Maria Mihăescu, prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. „Nicolae Bălcescu" a declarat deschis „Festivalul tineretului".

In numele tineretului din uzina „Tudor Vladimirescu" a luat cuvîntul Popa Teofil, responsabil de brigadă. El a spus că tinerii din uzină vor sprijini desfășurarea festivalului.

Manifestarea de inaugurare a festivalului s-a încheiat cu un program la care și-au dat concursul echipele de artiști amatori de la Monetărie-Timbre, Industria Bumbacului A, Intreprinderea poligrafică nr. 4 și Teatrul de Estradă al regiunii București.

Festivalul tineretului din raionul „Nicolae Bălcescu" are loc între 24 iulie și 30 septembrie a.c. In acest timp tinerii vor putea participa la serate, simpozioane literare, seri muzicale, serbări cîmpenești, carnavaluri, întîlniri ale tinerilor din diferite ramuri de producție, competiții sportive și concursuri artistice. In cadrul festivalului vor fi organizate acțiuni de muncă voluntară pentru înfrumusețarea raionului, a întreprinderilor și școlilor. Se va construi o bază sportivă.

Am răsfoit programul „Festivalului" din care vă dezvăluim cîteva „secrete".

In „ziua artei și culturii" vor avea loc întîlniri cu artiști și scriitori. O zi va fi închinată inovatorilor în producție. In ziua „florilor și plantelor", utemiștii vor pleca să ajute o gospodărie agricolă de stat la lucrări în grădină. In ziua „tînărului turist" vor fi excursii la Snagov și alte locuri pitorești. Sute de tineri vor merge pe șantierul de la Jilava.

După cum vedeți, numai din aceste sumare și neorganizate spicuiri din program, în vara aceasta, tineretul din raionul Nicolae Bălcescu va avea posibilitatea să-și petreacă plăcut și instructiv timpul liber. Impreună cu tinerii, așteptăm realizarea frumoaselor planuri...

KURTA DARIA

Spre bucuria amatorilor de discuri

Pentru tinerii noștri, „Electrecord" pregătește o nouă serie de discuri din cele mai diverse genuri cum ar fi: „Pe Argeș în sus" de T. Grigoriu, Cvartetul de coarde de Ravel și selecțiuni din opera „Rigoletto" de Verdi.

In ultimul timp s-au înregistrat discuri cu ultimele lucrări ale lui George Enescu: Simfonia de cameră și Dixtuor, interpretate de formații simfonice conduse de C. Silvestri avînd concursul lui Valentin Gheorghiu, Radu Aldulescu, Ștefan Gheorghiu și alții.

Pentru amatorii de muzică ușoară anunțăm înregistrarea a două serii de discuri microrile: muzică ușoară romînească (Frumos ești București, La balul de sîmbătă seară, In amurg, Tropa-tropa și altele) — un ciclu de 8 piese de muzică ușoară dintre cele mai populare și un alt ciclu de 8 piese de muzică ușoară străină (Bella Dona, A Paris, Bunica, Cîntec pentru prietenii din București, etc.). Toate interpretate de orchestra de muzică ușoară dirijată de Teodor Cosma cu concursul celor mai cunoscuți soliști. De asemenea s-au înregistrat pe discuri microrile două serii de muzică populară, interpretată de orchestra dirijată de Ionel Budișteanu.

„Perinița" — cunoscutul dans popular romînesc devenit internațional a fost înregistrat pe discuri de o specială factură. La cererile numeroase din străinătate, aceste discuri se exportă masiv într-un ambalaj ce cuprinde: o mapă ilustrată sugestiv, „documentare" grafică a mișcărilor dansului, discul propriu zis și o minunată batistă cu motive naționale, un obiect de nelipsit pentru crearea atmosferei necesare Periniței.

Dar „Electrecordul" are în grijă și pe micuții ascultători cărora le pregătește în taină plăcute surprize. In numărul de mîine le vom dezvălui cititorilor noștri.

Apă potabilă pentru stațiunile balneo-climaterice

De curînd a fost dată în funcțiune conducta de aducțiune ce alimentează cu apă potabilă stațiunile Eforie și Vasile Roaită. Noua conductă de aducțiune în lungime de 21,8 km. aduce apa din sursa Caragea-Dermen pînă în cele două stațiuni, iar la Eforie se leagă de conducta de aducțiune care are sursa de apă la Techirghiol asigurînd astfel apei un debit sporit.

Tot în cadrul acțiunii de alimentare cu apă a stațiunilor balneo-climaterice, anul acesta se vor începe lucrările de instalare a conductei care va alimenta cu apă potabilă stațiunea balneară Olănești. De asemenea în stațiunea Sinaia se fac lucrări de îmbunătățire a alimentării cu apă potabilă.

Dar pionierii unde sînt?

La capătul dinspre lacul Tei al liniei de tramvai 17, o tăbliță atrage atenția oricărui trecător: „Trenul pionierilor". „O surpriză plăcută veți spune. Hai să-i vedem la lucru pe micii feroviari".

Intr-adevăr, conducerea unui trenuleț în miniatură e o treabă care poate pasiona nu numai pe membrii cercului tinerilor feroviari de la Palatul Pionierilor, ci pe mai toți copiii Capitalei. Mai ales că atît trenul cît și gara și peronul au un aspect cum nu se poate mai îmbietor.

Dar... surpriză! La ghișeul de bilete se vede șapca unui obișnuit taxator de tramvai, pe locomotivă tronează un cetățean voinic și preocupat, iar în vagoane își exercită funcțiunea un controlor I.T.B. nu mai puțin matur. In tren sau pe lîngă el, nici picior de pionier. Oamenii maturi și copiii care vor să străbată foarte repede distanța de la capătul tramvaiului pînă la intrarea în ștrand plătesc 0,25 lei și devin pasagerii trenulețului. Trenulețul, într-o viteză impresionantă, ocolește lacul, trece peste un pod și fluieră final amintind zgomotul marilor gări, în fața porții ștrandului. Oamenii mari se amuză, copiii rîd...

Toate acestea sînt bune și frumoase, desigur. Numai că trenulețul a fost făcut ca să fie condus de pionieri, nu numai pentru ca ei să se amuze, ci în primul rînd să se apropie de tainele acestei frumoase meserii, s-o îndrăgească. Faptul că I.T.B.-ul a transformat trenulețul în tramvai de dragul unei noi surse de venituri îi împiedică de la aceasta.

Este greu de crezut că nu se găsesc pionieri care să se ocupe cu tragere de inimă de această treabă, dacă ea le este prezentată în adevărata ei lumină. Este însă cazul ca sfatul popular al Capitalei să le redea acest mijloc plăcut și instructiv de petrecere a timpului liber, care, de drept, le aparține.

I. P.

O nouă emisiune radiofonică

Pe-un picior de plai,
Pe-o gură de rai...

După versuri ați recunoscut desigur că este vorba de „Miorița" care ne emoționează ori de cîte ori o recitim.

„Miorița" se intitulează și noua emisiune a posturilor noastre de radio pe care o veți putea asculta duminică 29 iulie pe programul II, în pauza concertului.

Noua emisiune literară va dărui ascultătorilor din comorile folclorului nostru: balade, doine, cîntece de leagăn, strigături.

Emisiunea literară „Miorița" merită să fie primită cu multă bucurie și de tinerii cititori ai ziarului. S-o ascultăm...

SPECTACOLE

Teatrul de Stat de Operetă: Vînzătorul de păsări; **Ansamblul de Estradă** (Grădina Boema-Str. C. A. Rosetti 4): Călătorie pe note; **Teatrul de Estradă** (Arenele Libertății): Cîntecul Bărăganului; **Teatrul Evreesc de Stat** (grădina de vară — Str. Mircea Vodă nr. 5): Hai să rîdem; **Teatrul de Varietăți** (Bd. N. Bălcescu 2): Sofia-București; **Teatrul de Stat Pitești** (Sala Teatrului Tineretului): Paharul cu apă; **Teatrul Țăndărică** (Grădina de vară — str. Doamnei nr. 27): 2—0 pentru noi.

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Grădina Progresul (sală și grădină): Roșu și negru; **Magheru, V. Alecsandri, Infrățirea între popoare, Elena Pavel** (sală și grădină), **Doina, Arta** (sală și grădină), **Coșbuc** (sală și grădină): Iartă-mă; **Republica, Filimon Sîrbu** (sală și grădină), **I. C. Frimu** (sală și grădină), **8 Martie** (sală și grădină), **T. Vladimirescu** (sală și grădină), **Donca Simo, Libertății** (sală și grădină): Contele de Monte Cristo (seria II); **Lumina, V. Roaită** (sală și grădină), **Unirea** (sală și grădină): Contele de Monte Cristo (seria I); **Central, 1 Mai** (sală și grădină): Dragoste pierdută; **Victoria, Popular, 8 Mai**: Amanții din Toledo; **Tineretului**: Bel Ami; **Maxim Gorki**: Peripețiile bravului soldat Sweik; **Timpuri Noi**: Sărbătoarea poporului leton, Expoziția industriei meșteșugărești indiene, După faptă și răsplată, Dans țigănesc și Artiștii pădurii; **Alex. Popov**: Jan Huss; **Grivița**: O sărutare furată; **Cultural**: Un pahar cu bere; **Const. David**: Mîine va fi prea tîrziu; **Carpați**: O aventură la castel; **Munca**: Serenada străzii; **Miorița**: Ali Baba și cei 40 de hoți; **Moșilor**: Chitarele dragostei; **23 August**: Accidentul; **Ilie Pintilie**: Maxim minciună; **M. Eminescu**: Vagabondul (seria II); **Volga**: Poemul pedagogic; **N. Bălcescu** (sală și grădină): Sarea pămîntului; **Olga Bancic** (sală și grădină): Pe răspunderea mea; **Aurel Vlaicu**: Melodii nemuritoare; **Gh. Doja, Al. Sahia**: Roșu și negru.

Peste hotare

Vizita delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice în R. P. Polonă

CRACOVIA 25 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 24 iulie delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice alcătuită din N. A. Bulganin, G. K. Jukov, D. S. Korotcenko, A. I. Snecikus, P. K. Ponomarenko, care a participat la sărbătorirea celei de-a 12-a aniversări a renașterii Poloniei, a sosit la Cracovia. Delegația este însoțită de P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, și S. Skrzeszewski, secretar al Consiliului de Stat.

In numele oamenilor muncii din Cracovia, delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a fost salutată de C. Studnicki. Răspunzînd la salut, N. A. Bulganin a transmis locuitorilor Cracoviei calde felicitări din partea poporului frate sovietic și a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei polono-sovietice de nezdruncinat. Ca răspuns au răsunat cuvintele: „Să se întărească prietenia veșnică între popoarele polonez și sovietic!".

Delegația guvernamentală sovietică a plecat apoi spre combinatul metalurgic „V. I. Lenin" din Nowa Huta — mîndria Poloniei populare. Numeroși locuitori au ieșit pe străzile orașului pentru a saluta pe oaspeții sovietici.

La intrarea pe teritoriul combinatului, delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de un mare grup de metalurgiști și constructori. A. Ezechowich, directorul general al combinatului „V. I. Lenin", a invitat pe oaspeții sovietici să viziteze combinatul.

După vizitarea combinatului delegația s-a îndreptat la mitingul organizat cu prilejul sosirii ei la combinat.

Mitingul a fost deschis de S. Brodzinski, prim-secretar al Comitetului Voievodal Cracovia al P.M.U.P. El a salutat pe oaspeții sovietici în numele oamenilor muncii din Cracovia și din orașul socialist Nowa-Huta.

A luat apoi cuvîntul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., conducătorul delegației sovietice, care a fost salutat cu ovații prelungite de întreaga asistență.

Cuvîntarea tovarășului N. A. Bulganin la Nowa-Huta

Sîntem foarte bucuroși, a spus N. A. Bulganin, de această inițiere caldă, deosebit de cordială cu dv., reprezentanți ai poporului polonez. Intîlnirea noastră confirmă marea prietenie dintre Uniunea Sovietică și Polonia democrat-populară, frăția dintre popoarele polonez și sovietic. Bunele voastre sentimente exprimate le considerăm ca fiind adresate în întregime poporului nostru și vă mulțumim profund pentru primirea prietenească. Veniți și dv. la noi ca oaspeți în Uniunea Sovietică, noi vă vom primi cordial, ca pe frați.

In cuvîntarea sa, N. A. Bulganin a caracterizat situația internațională actuală. El a arătat că s-a realizat o oarecare destindere a încordării în urma eforturilor perseverente ale Uniunii Sovietice, ale tuturor țărilor socialiste și forțelor iubitoare de pace din întreaga lume.

O mare parte a cuvîntării sale, N. A. Bulganin a consacrat-o însemnătății prieteniei și colaborării strînse pe bază de egalitate în drepturi a popoarelor libere, cimentate prin comunitatea intereselor și năzuințelor socialiste.

Vorbind despre succesele poporului polonez în construirea vieții noi, N. A. Bulganin a subliniat că ele au fost obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Pentru comuniști, pentru partidele noastre, care pășesc sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului, a spus N. A. Bulganin, țelul principal este slujirea omului simplu. Noi, comuniștii, nu avem alte interese afară de interesele poporului nostru, afară de grija pentru îmbunătățirea permanentă a vieții clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a intelectualității populare.

Voi ați creat Nowa-Huta. Ea este o mare victorie a voastră, o victorie a întregului popor polonez. Ne bucurăm de succesele voastre. Nowa-Huta este fața Poloniei socialiste, contemporane, libere și puternice. Ea este o minune a tehnicii moderne, a muncii omenești și a prieteniei frățești sovieto-poloneze. Cu toate succesele mari și evidente, în viața voastră mai sînt greutăți și lipsuri. Cauzele lor sînt diferite. Dar aveți toate posibilitățile și toate condițiile pentru a lichida repede greutățile și lipsurile.

El a rostit cuvinte de salut în cinstea prieteniei veșnice și de nezdruncinat dintre Polonia și Uniunea Sovietică. Toți s-au ridicat în picioare, în sală au răsunat ovații furtunoase prelungite, precum și cuvintele de salut: „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!", „Trăiască Partidul Muncitoresc Unit Polonez!", „Vă rugăm să transmiteți caldă recunoștință poporului sovietic pentru ajutorul acordat la construirea orașului Nowa-Huta!".

★

In a doua jumătate a zilei delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice a vizitat castelul Wawel. Pe teritoriul castelului membrii delegației au fost salutați de numeroși reprezentanți ai uzinelor și fabricilor din Cracovia, ai Universității Iagelone și ai diferitelor întreprinderi și instituții din oraș.

Seara, C. Studnicki, vicepreședinte al Prezidiului Consiliului Popular al Voievodatului Cracovia, a oferit un dineu în cinstea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice.

★ ★ ★

STALINOGRUD 25 (Agerpres). TASS transmite: Delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice, care a participat la festivitățile cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a renașterii Poloniei, continuă să viziteze țara.

In dimineața zilei de 25 iulie locuitorii străvechiului oraș Cracovia au condus pe solii poporului sovietic. In piața Castelului Wawel s-au adunat numeroase delegații ale uzinelor și fabricilor din Cracovia, studenți, reprezentanți ai culturii, științei și ai tineretului.

Cei prezenți au întîmpinat cu ovații furtunoase, prelungite pe N. A. Bulganin, G. K. Jukov, D. S. Korotcenko, A. I. Snecikus, P. K. Ponomarenko. In numele oamenilor muncii din oraș și din voevodat, C. Studnicki, vicepreședinte al Prezidiului Consiliului popular voevodal Cracovia, a mulțumit călduros reprezentanților marii Țări a Sovietelor pentru vizita făcută în orașul Cracovia. El a dat cuvîntul tovarășului N. A. Bulganin.

Dragi prieteni! a spus N. A. Bulganin. Noi, reprezentanții poporului sovietic, vă sîntem foarte recunoscători pentru primirea frățească. Plecăm de la voi, din Cracovia, cu cele mai frumoase sentimente — sentimentul prieteniei, al frăției, al unității popoarelor noastre. Vom transmite oamenilor sovietici dorința voastră de a întări prietenia dintre popoarele noastre. In ceea ce privește Uniunea Sovietică, puteți fi încredințați că sîntem cei mai credincioși prieteni ai voștri. Vă mulțumim, tovarăși, și la revedere.

In încheiere N. A. Bulganin a rostit cuvinte de salut în cinstea poporului polonez, a guvernului și Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în cinstea prieteniei polono-sovietice, care au fost întîmpinate de mulțimea adunată în piață cu aplauze prelungite și aclamații.

Trăiască pacea în întreaga lume! exclamă în limba rusă o femeie în vîrstă.

Aî dreptate! a răspuns N. A. Bulganin. Trăiască pacea în întreaga lume!

In piață au răsunat din nou aplauze furtunoase.

Oaspeții sovietici au părăsit apoi piața Castelului trecînd prin mulțimea așezată pe două rînduri care le-a aruncat flori. Ei au luat loc în automobile și au părăsit Cracovia, îndreptîndu-se spre Silezia Superioară — inima industriei Republicii Populare Polone. Delegația a fost însoțită de P. Jaroszewicz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, și S. Skrzeszewski, secretar al Consiliului de Stat. La Chrzanow, Jaworzno, Myslowice și în alte orașe și așezări muncitorești, pe străzi s-au adunat mari grupuri de oameni, cu pancarte și drapele, pentru a-i saluta pe oaspeții din Uniunea Sovietică.

Orchestrele au intonat marșuri de salut. Pe străzi și în piețe se puteau vedea mari pancarte care aveau scrise pe ele cuvinte exprimînd sentimentele și gîndurile poporului polonez: „Transmitem salutul nostru cordial poporului sovietic — constructorul comunismului!" „Minerii și metalurgiștii din Silezia salută delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice!"

La frontiera voevodatului Stalinogrud, delegația U.R.S.S. a fost întîmpinată de mii de oameni, care i-au salutat pe oaspeți cu cuvintele: „Bine ați venit pe pămîntul Sileziei". La Stalinogrud oaspeții sovietici au fost întîmpinați de asemenea de o mare mulțime de oameni. Parcurgînd străzile în automobile deschise, N. A. Bulganin și G. K. Jukov au răspuns la salutul și aclamațiile oamenilor muncii din Silezia.

Membrii delegației au avut o convorbire cu conducătorii organizațiilor de partid și de masă din voevodatul Stalinogrud. Aceștia au vorbit oaspeților despre dezvoltarea Sileziei Superioare, care în prezent furnizează țării cea mai mare parte a huilei, oțelului, laminatelor, produselor chimice. N. A. Bulganin, G. K. Jukov și D. S. Korotcenko s-au interesat de economia Sileziei, în deosebi de dezvoltarea industriei carbonifere. Răspunzînd la întrebări, ministrul F. Waniolka a arătat greutățile întîmpinate în industria cărbunelui.

Delegația guvernamentală sovietică a vizitat apoi districtul industrial al Sileziei Superioare. Pretutindeni ei au fost salutați de o mare mulțime — mineri, metalurgiști, chimiști, textiliști — care și-a exprimat sentimentele calde de prietenie și frăție față de poporul sovietic, față de prima țară a socialismului.

La Chorzow delegația a vizitat uzina de construcții de oțel, una din cele mai mari întreprinderi ale țării. In fața porților uzinei, muncitorii au întîmpinat cu ovații pe N. A. Bulganin, G. K. Jukov și pe ceilalți oaspeți sovietici.

Insoțiți de directorul uzinei, membrii delegației au vizitat atelierul de vagoane, atelierul mecanic, atelierul pentru fabricarea mașinilor de transport electrice pentru mine. N. A. Bulganin s-a oprit în fiecare sector, a stat de vorbă cu tînărul sudor P. Faris, cu bătrînul muncitor G. Lech și cu alții. El s-a interesat de condițiile de muncă, de viață, de nivelul de trai. Muncitorii au povestit cu multă plăcere despre munca și viața lor.

— Vă mulțumim călduros pentru vizita făcută în Silezia — a spus la despărțire I. Mcrawik, șeful secției de vagoane, adresîndu-se oaspeților sovietici. Ne vom aminti întotdeauna de vizita dv. la noi.

Delegația a străbătut încet străzile orașelor industriale din Silezia — Bytom, Zabrze, Rudy Szleuska, Nowi Bytom, fiind salutată pretutindeni de mii și mii de oameni. Oaspeții au continuat să viziteze timp de cîteva ore orașele și centrele industriale ale Sileziei Superioare. Inapoindu-se apoi la Chorzow au vizitat parcul de cultură și odihnă și cel mai nou și mai mare stadion din țară inaugurat în ziua celei de a 12-a aniversări a renașterii Poloniei.

In același parc, R Neszporek, președintele Consiliului popular voevodal, a oferit un dejun în cinstea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice.

Directivele cu privire la cel de-al II-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Ungariei

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 25 iulie ziarele au publicat Directivele cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a Ungariei, aprobate de Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria la plenara care a avut loc între 18 și 21 iulie.

In Directive se arată că volumul producției industriei socialiste va crește pînă în anul 1960 cu 47—50 la sută în comparație cu anul 1955. Producția mijloacelor de producție (grupa A) va crește cu 58 60 la sută, iar a obiectelor de consum (grupa B), cu 38—40 la sută.

Directivele prevăd sporirea venitului național cu 40 la sută. In decurs de cinci ani, din fondurile statului se alocă 76—78 miliarde de forinți (cu 10—12 miliarde mai mult decît în primul cincinal), pentru investiții printre care investițiile în industrie se vor cifra la 32—34 miliarde de forinți și în agricultură — la 13 miliarde. In anii celui de-al doilea cincinal, agricultura va da o producție cu 27 la sută mai mare decît în primul cincinal. Producția cerealelor alimentare se va ridica în anul 1960 la 29—30 milioane chintale în comparație cu 27 milioane chintale în anul 1955.

Cel de-al doilea plan cincinal prevede sporirea salariului real al muncitorilor și funcționarilor, precum și a veniturilor țărănimii muncitoare în medie cu 25 la sută. In anii celui de-al doilea cincinal se va începe, și în cursul celui de-al treilea cincinal se va termina, trecerea la ziua de lucru de șapte ore în industrie.

Incheierea lucrărilor consfătuirii lucrătorilor din agricultura Siberiei

NOVOSIBIRSK 25 (Agerpres). TASS transmite: La Novosibirsk și-a încheiat lucrările consfătuirea lucrătorilor din agricultura Siberiei. La discuțiile care au avut loc la 24 iulie pe marginea raportului prezentat de M. A. Iasnov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., oamenii muncii de la sate și-au proclamat hotărîrea de a face totul pentru a crea în anii viitori în țară o abundență de produse agricole, au subliniat existența multor lipsuri serioase, au făcut propuneri de mare însemnătate practică pentru organizarea strîngerii unei recolte bogate în termen scurt și fără pierderi, pentru îndeplinirea înainte de termen a planurilor colectărilor de cereale.

N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a rostit la sfîrșitul consfătuirii o amplă cuvîntare care a fost ascultată cu deosebit interes și subliniată în dese rînduri prin aplauze.

Cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov

Ne-am adunat astăzi, a spus el printre altele, pentru a discuta împreună sarcinile care stau în fața colhozurilor, sovhozurilor și stațiunilor de mașini și tractoare, în fața tuturor lucrătorilor din agricultura regiunilor siberiene. De aceea în cuvîntarea mea vreau să acord acestei probleme principala atenție. Este plăcut să-ți dai seama că agricultura noastră progresează. Mulți tovarăși au citat aici date însemnate cu privire la cereale. Și cerealele constituie baza agriculturii. Valorificarea pămînturilor noi a deschis posibilități reale pentru o creștere considerabilă a producției de cereale. Tovarășii din Altai au declarat că ținutul lor va da anul acesta statului 300 de milioane de puduri de cereale. Gîndiți-vă tovarăși ce cifră remarcabilă este aceasta! Abia cu 3—4 ani în urmă Altaiul nu a dat mai mult de 60—70 milioane de puduri de cereale. Colhoznicii și lucrătorii din sovhozurile Siberiei și-au propus să predea statului 1 miliard de puduri de cereale. Ei au chemat la întrecere R.S.S. Cazahă și au chemat lucrătorii din agricultura Cazahstanului să predea și ei statului cel puțin un miliard de puduri de cereale.

Regiunile și ținuturile din R.S.F.S.R. și-au luat angajamentul să predea anul acesta statului 2.200.000.000 de puduri de cereale, adică tot atîtea cereale cîte s-au colectat nu demult în întreaga Uniune Sovietică. Aceasta a devenit posibil datorită valorificării pămînturilor înțelenite și virgine. Iată care este puterea pămînturilor înțelenite! Milenii întregi aceste terenuri au rămas părăginite și nu au adus nici un folos omului. In prezent ele sînt puse în slujba poporului nostru. După cum au subliniat pe bună dreptate tovarășii care au luat cuvîntul, Comitetul Central al Partidului a trasat just linia sa în domeniul dezvoltării agriculturii, avîntului economiei țării și bunăstării poporului. Și această linie justă este rezultatul legăturii strînse și indisolubile a Partidului cu poporul.

Anul acesta s-a obținut o recoltă bună, a continuat tov. Hrușciov. Dar în prezent, tovarăși, ea trebuie să fie bine strînsă.

După aceea tov. Hrușciov a analizat problemele dezvoltării creșterii animalelor și sporirii producției animaliere în Siberia, precum și problema cartofilor și a legumelor.

Tov. Hrușciov a criticat Ministerul Agriculturii al U.R.S.S. și Ministerul Sovhozurilor al U.R.S.S. pentru atitudinea lor indiferentă față de aprecierea sistemului de lucrare a pămîntului propus de T. S. Malțev.

O parte însemnată a cuvîntării sale tov. Hrușciov a consacrat-o necesității de a se crea un sistem de mașini în agricultură.

In prezent, a continuat tov. Hrușciov, sute de mii de oameni din orașe pleacă la recoltarea cerealelor. Toți vor să participe la această muncă importantă și de cinste.

Aceasta dovedește înaltul nivel de conștiință a poporului nostru. Dar nu se poate, tovarăși, să trimitem în fiecare an oameni ai muncii din orașe la strîngerea recoltei. Trebuie să ne gîndim ce mașini și în ce cantități sînt necesare agriculturii, să punem la punct producția lor pentru a face față strîngerii recoltei cu un număr minim de brațe de muncă.

Tov. Hrușciov a atras atenția participanților la consfătuire asupra necesității măririi producției de păstăioase pentru boabe. Este foarte important ca colhozurile și sovhozurile să predea statului mai multă mazăre, borceag și alte păstăioase pentru boabe. Poate merită să fie elaborate stimulente materiale care să contribuie la sporirea producției acestor culturi.

Trebuie extinse suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr. In Altai și în alte regiuni colhozurile fruntașe obțin cîte 20.000—25.000 kg. de sfeclă la hectar. Există prin urmare posibilitatea de a crea în Siberia o bază pentru producția de zahăr. Dar paralel cu extinderea suprafețelor cultivate cu sfeclă, este necesar să se lupte pentru o largă mecanizare a cultivării ei, să se introducă semănatul acestei culturi cu semințe cu o singură rădăcină pivotantă, aplicînd metoda cuiburilor așezate în pătrat. Aceasta va reduce cheltuielile de muncă la primul rărit al sfeclei.

In cuvîntarea sa tov. Hrușciov a vorbit despre necesitatea de a se continua lucrările pentru punerea în valoare de noi terenuri; în special trebuie trecut la valorificarea pămînturilor în ținuturile Habarovsk și Primorie, pentru a dezvolta acolo cultura cerealelor și îndeosebi cea a cartofilor și a legumelor, pentru a asigura prin produse proprii nevoile oamenilor muncii în Orientul Indepărtat.

Tov. Hrușciov a acordat în cuvîntarea sa o mare atenție problemelor organizării vieții muncitorilor în noile sovhozuri. El a spus că în multe sovhozuri se simte lipsa de locuințe, nu sînt cluburi și alte instituții social-culturale. Tineretul nu are unde să își petreacă timpul liber.

Cunoașterea noilor sovhozuri arată că comsomolul nostru nu lucrează în suficientă măsură cu tineretul, nu manifestă grija necesară pentru educarea tinerilor muncitori, pentru organizarea în mod plăcut a timpului lor liber.

In încheierea cuvîntării sale, tov. Hrușciov a spus:

In prezent trebuie să mărim exigența față de noi înșine, să cunoaștem mai concret și mai adînc munca noastră. Trebuie să acordăm mai multă atenție muncii politice în mase, să dezvoltăm inițiativa conducătorilor de raioane, colhozuri, sovhozuri, a colhoznicilor, lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri, pentru ca viața să pulseze într-un ritm mai viu. Trebuie să dezvoltăm critica și autocritica, să luptăm împotriva îngîmfării care împiedică mersul nostru înainte. Sînt convins că după această consfătuire, cînd veți fi din nou acasă, veți cîntări posibilitățile voastre și veți descoperi lipsurile pentru a le lichida și a merge înainte cu mai mult succes.

★

La 24 iulie, pe stadionul pavoazat festiv din Novosibirsk, a avut loc un miting la care au participat 150.000 de oameni ai muncii ai orașului, miting consacrat terminării lucrărilor consfătuirii lucrătorilor din agricultura Siberiei. Cei prezenți au salutat apariția la tribună a lui N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., N. I. Beliaev, secretar al C.C. al P.C.U.S., și M. A. Iasnov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.

Participanții au ascultat cu deosebită atenție cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov, cuvîntare pe care au subliniat-o în repetate rînduri prin aplauze.

Ho Și Min: Poporul vietnamez e hotărît să lupte pentru îndeplinirea acordurilor de la Geneva

HANOI 25 (Agerpres). — După cum transmite agenția vietnameză de informații la 25 iulie, în cadrul următorului interviu acordat corespondentului din Hanoi al agenției France Presse, Jean A. Georges, președintele Ho Și Min a reafirmat hotărîrea poporului vietnamez de a lupta pentru deplina înfăptuire a acordurilor de la Geneva.

Intrebare (1): S-a împlinit termenul fixat prin acordurile de la Geneva pentru ținerea de alegeri libere în întregul Vietnam și totuși alegerile nu pot avea loc. Cine credeți că poartă răspunderea pentru această situație?

Răspuns: Este limpede că răspunderea pentru această situație o poartă în special cercurile intervenționiste americane și autoritățile proamericane din Vietnamul de sud.

Franța, care a semnat aceste acorduri, poartă și ea răspunderea.

Intrebare (2): Credeți că de acum înainte acordurile de la Geneva vor fi lipsite de valabilitate? In caz afirmativ cum credeți că poate fi realizată unificarea Vietnamului? In caz negativ, cum concepeți continuarea aplicării prevederilor acordurilor din 1954?

Intrebare (3): Ce măsuri intenționează să ia guvernul dumneavoastră pentru a pune capăt impasului rezultat din neaplicarea prevederilor politice ale acordurilor de la Geneva?

Răspuns la întrebările (2-3): In nici un caz acordurile de la Geneva nu-și pot pierde valabilitatea.

Cu sprijinul larg al guvernelor și popoarelor iubitoare de pace și democrație din lumea întreagă, poporul nostru, atît din nord cît și din sud, este hotărît să lupte pentru deplina înfăptuire a acestor acorduri

Intrebare (4): Este guvernul dumneavoastră de acord să admită eventual prezența la Hanoi a unei misiuni de legătură sud vietnameză în Comisia internațională de supraveghere și control din Vietnam? Consimte guvernul dumneavoastră să primească reprezentanți ai comandamentului armatei sud vietnameze în comisia centrală mixtă de armistițiu?

Răspuns: Sîntem de acord să procedăm astfel, în baza prevederilor acordurilor de la Geneva.

Intrebare (5): La Hanoi circulă insistent zvonuri că se proiectează un schimb de populație între cele două zone ale Vietnamului. Puteți confirma că tratativele referitoare la această chestiune au avut loc între guvernul dumneavoastră și cel din Saigon?

Răspuns: Guvernul nostru a propus în repetate rînduri autorităților sud vietnameze să se stabilească o liberă circulație a populației între cele două zone.

Pînă în prezent nu am primit nici un răspuns.

Pînă în prezent nu s-au dus tratative în legătură cu această problemă.

Intrebare (6): Guvernul dumneavoastră proiectează organizarea unor alegeri numai în Vietnamul de nord pentru reînoirea mandatelor în Adunarea Națională a Republicii Democrate Vietnam, aleasă în urma alegerilor din 1946?

Răspuns: Noi ne pronunțăm pentru organizarea unor alegeri generale pe întreaga națiune în vederea realizării unității naționale, în conformitate cu acordurile de la Geneva.

Intrebare (7): Guvernul dumneavoastră intenționează să stabilească relații diplomatice cu alte țări decît cele din blocul democrațiilor populare?

Răspuns: Politica noastră externă este de a stabili bune relații cu toate țările care doresc aceasta, pe bază de reciprocitate, egalitate și respectarea celor cinci principii ale coexistenței pașnice.

Plenara C. C. al P. M. U. P. și-a reluat lucrările

VARȘOVIA 25 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 23 iulie cea de a 7-a plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și-a reluat lucrările. In cadrul plenarei au continuat dezbaterile la rapoartele „Cu privire la situația politică și economică și la sarcinile fundamentale ale partidului" și „Cu privire la prevederile planului cincinal pe anii 1956—1960".

★

VARȘOVIA 25 (Agerpres). — P.A.P. transmite: In cea de a 5-a zi a plenarei a 7-a a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez la 24 iulie au continuat discuțiile cu privire la ambele rapoarte prezentate plenarei.

In cursul discuțiilor au luat cuvîntul următorii tovarăși: Skrzeszewski, Albrecht, Starewicz, Moczar, Baranowski, Putrament, Lewinska, Bluski, Zambrowski, Matuszewski și Ruminski.

Dezbaterile plenarei continuă.

O nouă reducere a efectivului forțelor armate ale Cehoslovaciei

PRAGA 25 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 24 iulie a avut loc ședința lărgită a guvernului cehoslovac la care s-a adoptat hotărîrea cu privire la reducerea efectivului forțelor armate ale Cehoslovaciei cu 10.000 de oameni.

După cum se știe, anul trecut armata populară cehoslovacă a fost redusă cu 34.000 de oameni.

Guvernul Mollet a obținut votul de încredere

PARIS 25 (Agerpres). — La 25 iulie, Adunarea Națională Franceză a terminat examinarea proiectului de lege cu privire la bugetul cheltuielilor civile pe anul 1956. După cum s-a mai anunțat, Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri, a cerut votul de încredere, pentru adoptarea articolului XII din proiectul de lege (care prevede introducerea impozitelor la transportul mărfurilor pe fluvii și cu automobilele), precum și pentru adoptarea proiectului de lege în ansamblu.

După numărarea voturilor s-a constatat că 285 de deputați au votat pentru încrederea în guvern (și, prin urmare, pentru adoptarea proiectului de buget privind cheltuielile civile), iar 115 deputați au votat contra.

In 24 de ore

PARIS. — Membrii delegației P.C.U.S., care au asistat la cel de-al XIV-lea Congres al P.C.F., au depus la 24 iulie o coroană de flori la mormîntul soldatului necunoscut din Paris.

LONDRA. — In dimineața zilei de 25 iulie a părăsit Londra plecînd spre patrie delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu E. A. Furțeva, membru al Comisiei pentru propuneri legislative a Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

PARIS. Un purtător de cuvînt al Ministerului de externe al Franței a anunțat că la 30 iulie, ministrul de externe francez, Christian Pineau, va sosi la Londra pentru a avea convorbiri cu Selwyn Lloyd, ministrul de Externe al Angliei.

Cui servește campania calomnioasă dusă împotriva colaboratorilor reprezentanței U.R.S.S. de pe lîngă O.N.U.

NEW YORK 25 (Agerpres). — TASS transmite: In ultimul timp o parte a presei americane duce o campanie calomnioasă împotriva unor colaboratori ai reprezentanței U.R.S.S. pe lîngă Organizația Națiunilor Unite, campanie inspirată de anumite cercuri din S.U.A., care năzuiesc să împiedice dezvoltarea unor relații normale între Uniunea Sovietică și S.U.A. Tonul acestei campanii este dat de subcomisia senatorială pentru problemele securității interne, în frunte cu senatorul Eastland.

Pentru ațîțarea acestei campanii calomnioase, comisia senatorială atrage „martori" dintre trădătorii Uniunii Sovietice care au colaborat în perioada războiului cu hitleriștii și care în prezent își desfășoară activitatea în Statele Unite. Recent în cadrul subcomisiei a luat cuvîntul unul din acești „martori", un oarecare Șatov, care a servit la hitleriști și în prezent este unul din membrii organizației antisovietice din S.U.A., organizație care funcționează sub patronajul autorităților americane.

In „mărturiile" sale Șatov a încercat în mod premeditat să compromită activitatea lui R. Șapovalov și A. Petuhov, colaboratori sovietici la O.N.U. „Mărturiile" calomnioase provocatoare ale lui Șatov au fost folosite de o parte a presei americane pentru a arunca o umbră asupra activității acestor colaboratori sovietici la Organizația Națiunilor Unite.

In legătură cu această campanie calomnioasă reprezentanța U.R.S.S. de pe lîngă O.N.U. a difuzat la 24 iulie următoarea declarație pentru presă:

In legătură cu știrile care au apărut în presa americană cu privire la declarațiile făcute în fața uneia din subcomisiile senatoriale de un oarecare Șatov, care a încercat să arunce o umbră asupra activității lui R. Șapovalov, colaborator al reprezentanței U.R.S.S. la O.N.U., și a cetățeanului sovietic A. Petuhov, colaborator al secretariatului O.N.U., reprezentanța U.R.S.S. pe lîngă O.N.U. consideră necesar să declare că afirmațiile lui Șatov nu au nici o bază și sînt pe de-a întregul născocite.

Se creează impresia că aceste „mărturii" ale lui Șatov reprezintă încă unul din episoadele campaniei calomnioase duse în ultimul timp de o parte a presei americane împotriva colaboratorilor reprezentanței U.R.S.S. pe lîngă O.N.U. și, judecînd după toate, este inspirată de cercuri care năzuiesc să împiedice dezvoltarea unor relații normale între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii.

In Algeria — mizerie, suferință

Atrocitățile comise de forțele militare și poliția franceză în repetatele „operațiuni de curățire" din Algeria, cum obișnuiesc să denumească agențiile occidentale acest nesocotit război colonialist, au luat proporții deosebit de mari. In ultimele zile, rezistența patrioților algerieni a fost atît de îndîrjită, încît forțele colonialiste s-au văzut nevoite să acționeze în lupte corp la corp.

Dorința fierbinte a poporului algerian pentru cucerirea independenței patriei, pentru libertăți democratice și pîine, este plătită cu mult sînge. Sute de morți, mii de patrioți arestați și alte zeci și sute de mii de oameni pașnici căzuți victime ale foametei și mizeriei, constituie bilanțul acestui război.

De pe urma „operei de pacificare a Algeriei", cum intitulează guvernul francez această ofensivă, suferă nu numai populația algeriană dar și poporul francez, care suportă pe propria lui piele gravele repercusiuni economice.

Războiul colonialist din Algeria costă zilnic aproape un miliard de franci. Deși, în declarațiile sale, ministrul de finanțe al Franței, Ramadier, a apreciat că acest război va mai necesita „800.000.000 dolari în plus", chiar cercurile oficiale consideră că cheltuielile necesitate de război în cursul acestui an vor depăși cu alți 285.000.000 dolari suma cerută de ministrul de finanțe. Aceasta înseamnă, pe de o parte, noi și noi impozite pe spinarea poporului francez, iar, pe de altă parte, alte mii și sute de mii de victime ale poporului algerian, care se sbate în ghiarele morții și ale mizeriei.

Subliniind greutățile cărora Franța trebuie să le facă față în războiul din Algeria, ziarul englez „Scotsman", arată că în pofida încercărilor guvernului francez de „a cîștiga pe musulmani prin reforme sociale și economice, aversiunea față de colonialiști este în creștere și rîndurile mișcării de eliberare se îngroașe". Populația algeriană „nu ia în serios propunerile de reformă ale guvernului francez, deoarece ea știe că numai libertatea politică va putea consolida cuceririle economice și sociale, cîștigate" — constată, apoi, ziarul. Cum pot fi luate în serios asemenea propuneri, care nu garantează dreptul la independență, libertate și o viață prosperă poporului algerian? In Algeria se pot număra cu miile copiii care-și caută prin zdrențe și gunoaie îmbrăcămintea și hrana. (Clișeul de mai sus înfățișează un asemenea aspect din localitatea Selembier). Dar poporul nu disperă. Patrioții algerieni luptă cu arma în mînă pentru cucerirea drepturilor legitime ale întregului popor, pentru pace și o viață mai omenească.

In scopul atingerii acestui țel, opinia publică internațională își alătură glasul cerînd cu insistență: „Pace în Algeria".

Ultimele știri sportive

● Miercuri au luat sfîrșit întrecerile celei de a doua ediții a campionatelor republicane de pentatlon modern. Timp de cinci zile cei 14 concurenți participanți la această competiție s-au întrecut în probele de călărie, scrimă, tir, natație și cros. Ultima probă a campionatelor, crosul desfășurat miercuri la Călugăreni a fost cîștigat de concurentul V. Teodorescu cu timpul de 15'00"8/10.

In urma rezultatelor înregistrate în cele cinci probe, titlul de campion republican de pentatlon modern pe anul 1956 a fost cucerit de Dumitru Țintea (Progresul), care a totalizat 4431,5 puncte.

In clasamentul pe echipe, primul loc și titlul de campioni a revenit reprezentanților asociației Progresul cu 12.403,5 puncte urmați de C.C.A. cu 9988 puncte.

● *La 23 iulie a început în orașul Sopot un mare turneu internațional de tenis la care iau parte jucători din Finlanda, R.P.R., Danemarca, R.P.F. Iugoslavia, Franța, R.D. Germană și R. P. Polonă. In primul tur al probei de simplu bărbați, reprezentantul nostru Gh. Viziru l-a învins pe tenismanul polonez H. Skonecki cu 4—6, 6—1, 6—1. Bardan a obținut victoria în fața lui Kowalcewski (R.P. Polonă) cu 6—1, 6—2. In proba de simplu femei, jucătoarea romînă Julieta Namian a cedat în fața polonezei Gerigkowna cu 2—6, 3—6.*

● In continuarea turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, echipa reprezentativă de lupte clasice (tineret) a R.D. Germane a susținut marți seara o nouă întîlnire în orașul Tg. Mureș cu echipa secundă de tineret a R.P.R. Intîlnirea a fost echilibrată și s-a terminat cu un rezultat de egalitate: 4—4.

● In zilele de 27 și 28 iulie va avea loc la Praga întîlnirea triunghiulară de atletism dintre echipele de juniori ale R. Cehoslovace, R.P.R. și R. P. Polone.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52